Nr. 10. Czwartek 10 Stycznia 1878. Rok 68

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centow. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. · Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie cało- i półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 10 stycznia.

Szczerość noworocznej wymiany życzeń i uczuć między Tiszą a stronnictwem liberalnem wkrótce wystawiona będzie na próbę ogniową. Pełna Izba będzie bowiem musiała w niejednej sprawie, n. p. w kwestyi subwencyi dla Lloyda austryacko-węgierskiego, odmówić aprobaty wnioskom swojej komisyi powziętym wbrew żądaniom Tiszy, jeżeli nie zechce zachwiać obecnego stosunku do gabinetu, a nawet sprawy ugodowej. Sama uchwała komisyjna w sprawie Lloyda niesłusznie podniesiona została do rzędu wypadków rozstrzygających o bycie gabinetu. Takim wypadkiem byłaby dopiero uchwała pełnej Izby zgodna z tą uchwałą, a na to nie zanosi się tak bardzo, jak przewiduje prasa wiedeńska. Nieraz już bowiem zdarzyło się w węgierskim parlamencie, że w komisyi gabinet poniósł niespodziewaną klęskę w skutek niedostatecznego wyjaśnienia sprawy, a potem w pełnej Izbie otrzymał zupełną satysfakcyę nawet przy współudziale swoich komisyjnych antagonistów, którzy w pierwszej chwili nie przewidywali doniosłości swojego kroku.

Każdy dzień przynosi nowe komunikaty urzędowe i półurzędowe z Londynu i z Petersburga, a mimo to w rozwoju nieporozumień między Anglią a Rossyą nie zaszła taka zmiana, któraby wreszcie pozwoliła postawić pewniejszy horoskop wiosennemu okresowi katastrofy wschodniej. Rossya nie szczędzi zapewnień, że przy zawarciu pokoju uprawnione interesa i wpływy innych państw europejskich zostaną uszanowane, ale nie trzeba po angielsku pojmować komunikatów rossyjskich, tj. podejrzywać z góry ich szczerość, aby przyjść do przekonania, że zapewnienia te nie stanowią rękojmi dla państw rzeczywiście na wschodzie interesowanych. Najpierw bowiem zapewnienia te mówią, o sukcesach innych państw w taki sposób, jak gdyby ich zdefiniowanie było wyłącznie rzeczą Rossyi. Niedawno oburzała się inspirowana prasa rossyjska na *Standarda* z tego powodu, że mówi o interesach angielskich, nieznanych Rossyi i prawie nie zdefiniowanych. A kiedyż miała Anglia podać definicyę swoich interesów; przecież nie wtedy, gdy pod Plewną Osman basza zadawał armii rossyjskiej jeden cios po drugim, a Mukhtar basza stał na granicy Rossyi i pouczał żołnierzy, jak się mają zachować w kraju nieprzyjacielskim. Wtedy Osman i Mukhtar basza tak bronili interesów angielskich, że nie potrzeba było określać ich z dyplomatyczną ścisłością. O interesach innych państw rossyjska prasa nie odezwała się w ten sposób, jak specyalnie o interesach angielskich, więc co do tej słabej strony zapewnień rossyjskich, Anglia najwięcej może się żalić. Mają jednakże jeszcze inną słabą stronę ostatnie zapewnienia rossyjskie, a stanowi ją ogólnikowe brzmienie. Interesa i wpływy uprawnione będą uszanowane! Słowa te słyszymy często, ale z nich nie można poznać ani rozmiarów uwzględnienia, ani sposobu, w jaki to ma nastąpić. Niezbędnym komentarzem do tego ogólnika jest podanie warunków przyszłego pokoju bodaj w głównych zarysach, bo od tych warunków zawisło najpierw, czyje interesa wymagać będą uwzględnienia i w jaki sposób uwzględnienie ma być dokonane. Turcya przed rokiem także ogólnikowo przyrzekała reformy dla Bułgaryi i to właśnie udaremniało pokojowe zakończenie akcyi dyplomatycznej. Nie da się zaprzeczyć, że przyrzeczeń tureckich nie można stawiać na równi z przyrzeczeniami innych państw, bo co do reform niesłowność Porty gorszyła nawet jej przyjaciół na zachodzie. Ale chwila obecna jest tak krytyczna, że nieufność wyradza się mimowoli, że każde państwo interesowane słusznie wymagać może stanowczych wyjaśnień od tego, które mieczem przeciąć zamierza węzeł gordyjski najważniejszej ze współczesnych kwestyj europejskich.

Wybory municypalne we Francyi wypadły tak jak wypaść musiały t. j. w duchu republikańskim. Znaczenie i skutki tych wyborów ocenione zostały jeszcze przed ich terminem. Za rok trzecia część senatorów wybieralnych traci mandaty a przy wyborze ich następców nowe przeważnie republikańskie reprezentacye municypalne głosami swoich delegatów zapewnią tryumf kandydatom lewicy. W tej trzeciej części senatorów wybieralnych, którzy za rok ustąpić mają ze swoich krzeseł, znajduje się właśnie najwięcej członków prawicy, więc konserwatystów czeka największa klęska, jaka ich tylko spotkać mogła t. j. utrata większości. Słaba to była większość, ale zawsze wystarczała do poskromienia radykalnych zapędów — a nawet do rozwiązania Izby. Nawet po wyborze nowej republikańskiej Izby dzisiejsza większość senatu mogła była stawiać czoło republikanom i spowodować nowe rozwiązanie Izby, gdyby nie tradycyjna skłonność orleanistów do przerzucania się w chwili stanowczej na stronę silniejszego. Za rok tedy Francya posiadać będzie większość republikańską w senacie i wtedy już obecna jej konstytucya doprowadzoną zostanie do absurdu. Cóż bowiem znaczyć będzie senat, którego większość przyklaskiwać będzie każdej, choćby wręcz skrajnej uchwale Izby, jeżeli nie dla wspólności przekonań w danej sprawie, to dlatego, żeby nie wskrzeszać reminiscencyi z czasów, kiedy senat i Izba reprezentowały dwa odmienne kierunki i tem dawały hasło do tak częstych przesileń. Taki senat jest pewnie zbyteczny, wobec takiego senatu system dwuizbowy niema racyonalnej podstawy i staje się tylko niepotrzebną komplikacyą mechanizmu parlamentarnego. Przed r. 1879 marszałek Mac-Mahon mógłby zrobić jeszcze jedną próbę z konserwatywnym gabinetem, bo wobec grożącego sena-

LISTY PARYSKIE

XXI.

Zasłona przyszłości. Eskonto życia. Paryż przed Nowym Rokiem. Plaga kolendowa. Noworoczni drobni przekupnie. Kramy i kramiki. Dwa rodzaje przekupniów. Zmiana pór roku. Arystokracya i demokracya. Telefon. Szukajcie kota. Kwiaty świecące. Parę słów o przeszłym roku. Rumkorf. Boucicault i Courbet. Realizm w sztuce. Kolumna Vendôme. Tryumfy nauki.

(Dokończenie)

Na noworocznym targu pojawiają się co roku jakieś nowe pomysły. które nieraz znajdują szalone powodzenie. Tu po raz pierwszy okazały się owe kauczukowe baloniki, które dziś jeszcze stanowią niewypowiedzianą pociechę drobnej dziatwy, a na których wynalazca w ciągu jednego roku zrobił milionowy majątek. Równie szczęśliwy był ten, co przed kilkunastu laty puścił w obieg tak zwaną *kwestyę rzymską*, owe dwa druty zgięte w formie znaków zapytania, które tak trudno było zahaczyć lub złączone rozdzielić. W ślad za tem poszły coraz nowe podobne łamigłówki, ale nowe to kwestye, oddalając się coraz bardziej od pierwotnej prostoty, stają się już tylko grą cierpliwości ale nie dowcipną zagadką.

I w tym roku nie zbywa na nowych pomysłach. Jednym jest pewien rodzaj telefonu, tylko bez elektryczności i magnetyzmu, bo zresztą trudnoby tego wymagać za 75 centymów, czyli po naszemu 35 centów. Są to dwa cylinderki z cieniutkiej blachy, połączone kilkunastołokciowym bawełnianym sznurkiem. Dwie osoby stojące w tej odległości i przykładając na przemian te cylinderki do ust i do ucha mogą z sobą rozmawiać mówiąc tak cicho, że ani otaczający je ani stojący w któremkolwiek miejscu wzdłuż owego sznurka słyszeć nie mogą.

Drugim pomysłem, który od razu znalazł niesłychane powodzenie, jest rysunek na niewielkim kwadraciku papieru. Widzimy tu rodzinę przeprowadzającą się ze wszystkiemi sprzętami i zwierzętami domowemi, a kawalkata przechodzi pod olbrzymiem drzewem. Napis u dołu objaśnia, że przy przeprowadzeniu zginał kot. trzeba więc znaleźć kota na tym rysunku. Można długo i bardzo starannie rozpatrywać się we wszystkich częściach tego dość niezgrabnego rysunku, a kota ani śladu, ale jak kto zapłaci dwa sous, mniej więcej pięć centów, sprzedający podając rysunek wskaże palcem, i natychmiast na pustem miejscu białego papieru pomiędzy gałęziami drzewa widzimy najwyraźniejszą postać kota, tak. że cała reszta rysunku prawie znika z oczu. Naturalnie, płacący dwa sous staje się właścicielem obrazka i każdemu znajomemu pokazuje do rozwiązania tę zagadkę, a każdy znowu spieszy ją kupić. Litograf, który ten figiel wymyślił albo od wynalazcy nabył i wykonał, może sobie powiedzieć, że wygrał wielkie terno na loteryi, tak niesłychanie idzie sprzedaż, łatwa zresztą, bo nie potrzebuje nietylko kramu ale nawet najmniejszego punktu oparcia. Co kilkadziesiąt kroków stoi na bulwarze człowiek mający na kapeluszu czy czapce dużą kartę z napisem: „kot zginał, szukajcie kota“ — a w kieszeni setki owych rysunków, które w miarę sprzedaży wyjmuje, drugą ręką zabierając monetę.

Kwiaty barometryczne od najdrobniejszego bratka lub stokrotka do założenia w dziurkę od guzika aż do pysznej róży z pączkami i liśćmi w mniejszym lub większym i prostszym lub ozdobniejszym wazoniku sprzedają się w kilkunastu jeżeli nie więcej kramach, ale to już nie nowość, chociaż jeszcze moda mieć te niby barometry na stoliku lub oknie. Zwolna ustąpią one miejsca świeżemu wynalazkowi fosforycznych kwiatów. I to jest owoc popularyzacyi nauk przyrodniczych. Znana dawno uczonym własność niektórych przetworów chemicznych wciągania dziennego światła i wydawania bladego blasku w ciemności, została tu spożytkowaną do preparowania tkaniny, z której wyrobione kwiaty przedstawiają ten interesujący fenomen. Widok róż, tulipanów, kamelii itp., migotających niebieskawemi światełkami w głębi kramiku, umyślnie nieoświetlonego wieczorem, wabił w pierwszych dniach tłumy ciekawych, którzy kupowali chętnie te drobnostki, a stugębna wieść rozniosła wprędce sławę nowego wynalazku, i sprzedający mają teraz przez cały dzień nieustanny odbyt.

Zabrakłoby mi miejsca, gdybym chciał wyliczyć tylko dziesiątą część rozmaitych zabawek, których pomysły zdają się być niewyczerpaną kopalnią francuskiego dowcipu i spekulacyi, a które na pociechę dziatwy rozrywają ojcowie i matki, przechadzając się przy nadzwyczajnie sprzyjającej pogodzie po tej *sui generis* wystawie pod gołem niebem. Z żalem prawie muszę ją opuścić. żeby jeszcze parę słów poświęcić ostatnim dniom ubiegłego już roku.

Przedewszystkiem załatwię się ze smutną częścią sprawozdania, życząc przytem, żebym na przyszłość znajdował jak najmniej tego rodzaju przedmiotów. Wypada mi tu bowiem wspomnieć o stratach czarną krepą zanotowanych, w ostatnich dniach grudnia.

Głównie trzy nekrologi ludzi, których imiona miały wiele rozgłosu za życia, zapełniły niejedną szpaltę tutejszych dzienników. Rumkorf, wynalazca cewki indukcyjnej, która jego imię nieśmiertelnem uczyniła i stała się punktem wyjścia niezliczonych i najważniejszych nowych zastosowań elektro-magnetyzmu, człowiek, który całe życie poświęcił badaniom naukowym, na chwilę przed śmiercią zajmował się jeszcze nowemi odkryciami, o których pozostawił ważne notatki, przez co za grobem jeszcze nie przestanie być użytecznym ludzkości. Za życia, cesarz Napoleon III w roku 1850 przeznaczył mu 50.000 franków za wynalazek owego potężnego działacza, który nosi nazwisko „cewki *(bobine)* Rumkorfa“, jako premium za najważniejszą w bieżącym wieku usługę, oddaną nauce elektryczności; po śmierci jednozgodny hołd oddany mu przez cały świat uczony jest tylko słusznie należną mu nagrodą.

Imię Arystydesa Boucicault nie było znane w świecie uczonym, ale za to świat handlowy i przemysłowy paryski wymawiał je od lat przeszło dwudziestu z uwielbieniem i zazdrością. Boucicault był właścicielem sławnego w Paryżu magazynu nowości pod nazwą *Au bon, Marché.* W r. 1852 kiedy wszedł do tego magazynu jako subjekt do sprzedaży towarów, sklep ten na rogu ulicy du Bac zajmował ledwie piętnaście metrów frontu i składał się z trzech skromnych oddziałów: materyi na suknie, bielizny i pończosznictwa, powoli, pod zręcznym kierunkiem Boucicaulta, który w parę lat już miał udział w zyskach handlu, zaczęły przybywać jedne po drugich annexy, i dziś magazyn obejmuje dwadzieścia cztery tysięcy metrów kwadratowych przestrzeni i w samym sklepie zajmuje półtora tysiąca osób, a licząc komisantów po różnych miastach Francyi i zagranicą, tak zwanych *commis-voyageurs*, którzy rozwożą próbki jego wyrobów i przyjmują obstalunki lub zakupują towary. a nakoniec robotników i robotnic pracujących dla tego olbrzymiego zakładu, daje zatrudnienie i zarobek *dwunastu tysiącom* ludzi.

Ze do doprowadzenia podobnego przedsięwzięcia do tak kolosalnych rozmiarów po-

tawi niebezpieczeństwa orleaniści pewnie wróciliby do tej większości, która w maju Izbę rozwiązała. Po częściowem odświeżeniu senatu nowemi siłami w r. 1879, marszałek chcąc podnieść z upadku konserwatystów nie miałby już innego środka jak tylko zamach stanu, a do tego nie czuje się ani powołanym ani dość silnym.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Republikański Paryż.)

Rappel donosi, że deputacya złożona z deputowanych Floquet, Brisson, pułkownika Denfert i Benjamina Raspail, dalej z panów Lefèvre i Engelhard jako prezydenta i wiceprezydenta rady generalnej departamentu Sekwany, nadto z panów Outin i Deligny jako prezydenta i syndyka paryskiej rady gminnej, udała się dnia 4 stycznia do ministra spraw wewnętrznych pana Marcère i przedłożyła mu następujące życzenia. Jako wybitnie republikańskie miasto winien Paryż mieć na swem czele wybitnie republikańskiego prefekta (obecny prefekt departamentu Sekwany, pan Ferdynand Duval, uchodzi za orleanistę); po drugie, dyrektor miejskich zakładów dobroczynnych, p. Nervaux, z powodu swego klerykalnego charakteru, powinien być usunięty z tego urzędu; po trzecie nierepublikańscy merowie niektórych okręgów paryskich powinni być zastąpieni przez wiernych zwolenników panującego systemu; po czwarte, należy zmienić nazwy ulic paryskich, które przypominają w najwyższym stopniu skompromitowane osobistości cesarstwa a poniekąd nawet głównych uczestników zamachu państwa z 2 grudnia (Morny, Saint-Arnaud, Billault, Abbatucci i t. d.); po piąte, radę generalną departamentu Sekwany należy postawić na stanowisku przepisanem ustawą z 10 sierpnia 1871 roku Posiedzenia jej, podobnie jak wszystkich innych rad generalnych, winny być jawne, powinna ona posiadać wydział departamentalny i swobodę porozumiewania się z innemi radami generalnemi w wspólnych sprawach. Na pierwsze życzenie odpowiedział pan Marcère, że trudno aby mógł uczynić mu zadość. P. Duval, o ile mu wiadomo, nie jest przeciwnikiem istniejących instytucyj, lecz przeciwnie jeszcze w ostatniej chwili przesilenia przyczynił się do zadawalniającego rozwiązania; nadto jest p. Duval dobrze obeznanym ze sprawami miejskiemi i jeszcze nigdy nie popadł w konflikt z radą gminną, a wreszcie zmiana na tem stanowisku jest bardzo nie na czasie w przededniu otwarcia wystawy powszechnej. Natomiast przyrzeka minister pilnie baczyć na to, aby osoba postawiona na tem stanowisku, miała jak największe uszanowanie dla instytucyj republikańskich. Co do drugiego zyczenia, pan Marcère przyrzekł, że usunie pana Nervaux. Co do trzeciego. przyobiecał zbadać sprawę i zarządzić potrzebne zmiany w personale paryskich merów. Co do czwartego życzenia, oświadczył minister, że pojmuje dobrze uczucia, z którego ta propozycya wypłynęła, mniema jednak, że należy wyczekiwać korzystnej chwili. Delegowani odpowiedzieli na to, że obecna chwila, w której wystawa ma być otwartą, jest do tego najodpowiedniejszą. Co do ostatniego życzenia, nie zaprzeczając słuszności żądania, zauważył pan Mercère, że reforma ta może być jedynie przeprowadzona drogą ustawy i że deputowani mogą z własnej inicyatywy przedłożyć projekt odpowiedniej ustawy.

(Gambetta w Rzymie.)

Rzymski korespondent *Polit. Corresp.* pisze pod dniem 4 stycznia: „Wczoraj wieczór odjechał Gambetta do Genuy, złożywszy rano królowi wizytę, która trwała 35 minut i zjadłszy następnie śniadanie z markizem de Noailles, Crispim i innemi politycznemi osobistościami u prezydenta ministrów Depretisa. Podczas swego krótkiego pobytu w Rzymie widział się Gambetta trzy lub cztery razy z Depretisem i Crispim. ale mimo to okazywał się nadzwyczaj ostrożnym, co nie uszło powszechnej uwadze. Pod pozorem, że wskutek podróży był znużony, nie przyjął odwiedzin niejednej wybitnej osobistości postępowej partyi, jak n. p. Menottiego Garibaldiego, tak samo nie przyjął bankietów kilku deputowanych lewicy i jednej grupy tutejszej francuskiej kolonii. W pewnem małem kole deputowanych włoskich wyraził się, że swą wycieczkę zamierzoną pierwotnie tylko do Liguryi, rozciągnął do Rzymu, aby rewizytować Crispiego i od ministerstwa Dufaura przynieść ministerstwu Depretisa przyjacielskie pozdrowienie. W szerszej publiczności panuje przekonanie, że Gambetta tak niespodzianie zjawił się w Rzymie, aby wysondować rząd włoski w kwestyach wschodniej i przyszłego konklawe. Lepiej poinformowane koła są zupełnie innego zdania, mniemają bowiem, że Gambetta mimo okazywanej na pozór dyplomatycznej powściągliwości, prawdopodobnie nie otrzymał żadnej ważniejszej misyi od obecnego ministeryum francuskiego. Do pogłoski, jakoby Gambetta przybył tu w missyi odnoszącej się do kwestyi wschodniej, przyczyniła się nie mało ta okoliczność, że Gambetta i Turkhan bej, tutejszy poseł turecki, złożyli sobie nawzajem wizyty. Tymczasem zdaje się nie ulegać wątpliwości, że była to jedynie zamiana wizyt etykietalnych pomiędzy starymi znajomymi. Pobyt Gambetty pozbawił naszą stolicę odwiedzin księcia Broglie, który pomijając zupełnie Rzym, powrócił do Francyi."

(Niż).

Niż leży u podnóża północno zachodniego końca Sawy Planiny, tuż nad Niżawą, która o milę powyżej uchodzi do Morawy. Miasto rozpościera się na prawym, fortyfikacye na lewym brzegu rzeki. Forteca jest bastyonowanym sześciokątem zaopatrzonym w szerokie rowy i kazamaty. Na silniejszej północnej stronie znajdują się trzy bramy, na południowej czwarta, która prowadzi przez Niżawę do miasta; most jest obity blachami żelaznemi, ma 120 metrów długości a 3 — 4 metrów szerokości. Dopiero podczas ostatniej serbsko-tureckiej wojny uznano za potrzebne ufortyfikować Niż odpowiednio do nowoczesnych wymogów i kazano na korzystnie położonych pasmach wzgórz pozakładać detaszowane forty, do czego użyto angielskich oficerów inżynieryi. Inaczej mimo swego dobrego uzbrojenia nie byłby mógł Niż stawić długiego oporu; obecnie ma mniej więcej charakter ufortyfikowanego obozu. Najważniejszemi wzgórzami Niżu są Mramor, Goryca i Winik. Na wzgórzach tych i kilku innych sąsiednich znajduje się około trzydzieści szańców, wiele rowów strzeleckich i mniejszych nasypów ziemnych. Takie rowy i nasypy pozakładano w ostatnich tygodniach także na Gorycy dla obrony dróg prowadzących do Mramoru i Leskowaczu. Na wzgórzu topolnickiem na lewym brzegu Topolnicy znajdują się trzy, na Komremie cztery reduty. Naprzeciwko granicy kniażewackiej wznosi się także silny szaniec z profilami i rowami mającemi trzy metry głębokości. Szaniec ten i fortyfikacya winicka zasłaniają drogi do Gramady i Kuryłowa. Przed ostatnią znajduje się wzgórze Dubilo, na którego wierzchołku jest silny nasyp ziemny. Beli Werch posiada tylko jedną baterye z kilku rowami strzeleckiemi. I ztąd można bronić przeprawy do Kuryłowa. Kluczem do drogi gramadaskiej jest Plaminaca, wzgórze w formie stożkowatej, poprzecinane rozpadlinami; na wzgórzu tem można było ustawić tylko dwie baterye dział górskich. Nad Gramadnicą w pobliżu wsi Wraszyny znajduje się silna stała fortyfikacya, z której Niż i jego warownie z największym skutkiem można ostrzeliwać. Z tego powodu zwrócili Serbowie przedewszystkiem na ten punkt swą uwagę a wszystkie inne operacye mają służyć do poparcia tego przedsięwzięcia. Około 1000 do 1500 metrów na południe od Niżu wznosi się na wyżynie Gorycy, zwanej Padina-Bair, reduta, mająca 280 metrów długości a 210 metrów szerokości, która dominuje nad doliną Niżawy w kierunku północnym. Nadto założono na Gorycy jeszcze inne fortyfikacye, przedewszystkiem zaś przygotowano stanowiska dla dział. Wogóle cały ten system fortyfikacyj może być uzbrojony około 100 działami. Załoga zaś, jak donosi belgradzki korespondent *Pressy*, wynosi co najwyżej 5000 do 6000 ludzi. W każdym razie, powiada wspomniany korespondent, nie można sobie lekceważyć trudności oblężenia takiej twierdzy i zapewne dużo jeszcze czasu upłynie, zanim Turcy Niż opuszczą. Co do Niżu samego, to posiada on charakter wszystkich miast tureckich, odznaczających się ciasnemi, krętemi i brudnemi ulicami; wszędzie zniszczenie i ruiny! Wielka część domów jest zbudowana z drzewa. Tylko meczety są murowane. Bardzo skromny jest kościół chrześcijański, znajdujący się na południowym końcu miasta. Konak baszy znajduje się w fortecy. Około 250 do 350 metrów od kościoła, już poza obrębem Niżu, wznoszą się na terasie wyżyny, przez które prowadzi droga do Leskowaczu, wielkie koszary kawalerzyckie a wokoło domy zbudowane z kamienia.

(Ostatnia ofenzywa Sulejmana).

Korespondent *Neue Fr. Presse*: pisze z Szumli: „W celu zapobieżenia niedyskrecyi, jakiej w ostatnich czasach dopuścili się zagraniczni korespondenci, i ażeby zarządzona i wykonana w połowie grudnia dyslokacya wojsk tureckich nie dostała się przedwcześnie do wiadomości publicznej, rozkazał naczelny wódz turecki dnia 11 grudnia zastanowić ruch pocztowy między Szumlą, Warną i Konstantynopolem. Z tego to powodu musiałem w ciągu ubiegłych dwóch tygodni zaniechać wszelkiej korespondencyi z wami i to właśnie w chwili, w której było dość materyału dla korespondenta wojennego. Z dniem dzisiejszym rozpoczął się na nowo ruch pocztowy; to też korzystam z tego i nawiązuję przerwaną chwilowo nić moich sprawozdań. Muszę jednak cofnąć się o kilka tygodni wstecz a czynię to dla tego, ażeby wypełnić luki w moich sprawozdaniach powstałe w skutek przerwy w ruchu pocztowym, a powtóre dla tego, że w tych czasach zaszły ważne wypadki, nie podane dotychczas ze strony tureckiej do wiadomości publicznej, wypadki, które świadczą wymownie o wojskowych zdolnościach Sulejmana baszy.

Gdy przy końcu listopada uwaga Rossyan była skierowana głównie na linię dolnego Łomu, atakowaną często między Kazeljewem a Ruszczukiem, przygotowywał Sulejman basza na swem skrajnem lewem skrzydle ruch zaczepny, a urządził to tak potajemnie i zręcznie, że zgotował Rossyanom istotnie wielką niespodziankę. Plan tej ofenzywy, wypracowany przez Sulejmana baszę i przedłożony stambulskiej radzie wojennej do zatwierdzenia, był następujący. Wiadomo było Sulejmanowi baszy, że zapasy żywności i amunicyi w Plewnie wystarczą najdalej do 10 grudnia. Znany powszechnie charakter i energia Osmana baszy nie dozwalały wątpić ani na chwilę, że ten bohater przed złożeniem broni będzie starał się przełamać obręcz żelazny opasujący go dokoła. Chodziło więc głównie o to, ażeby inne tureckie armie operacyjne pomogły bohaterskiemu obrońcy Plewny w wykonaniu jego zamiarów. W tym celu miał Sulejman basza wykonać ruch zaczepny z Osmanbazaru i zająć przedewszystkiem Elenę. Strategiczne znaczenie tej miejscowości jest dostatecznie znane. Przez zajęcie Eleny przywróconoby nietylko bezpośrednią komunikacyę z armią Achmeda Ejuba w wąwozie Szybka, ale nadto zagrożonoby linii odwrotowej oddziału rossyjskiego w Hain-Boghaz, tudzież flance nieprzyjacielskiego centrum. Po zajęciu Eleny mogły wojska tureckie maszerować wprost na Tirnowę. Zajęcie tej miejscowości przez Turków byłoby zmusiło Rossyan do ustąpienia z wąwozu Szybka a armia Sulejmana baszy i Achmeta Ejuba baszy byłyby się połączyły bez żadnej przeszkody. Równocześnie miał Mehemet Ali basza wyruszyć z zachodu, zostawić na wybornych pozycyach w wąwozie Baba-Konak silny oddział pod dowództwem Szakira baszy, sam zaś z głównemi siłami swej armii przekroczyć Bałkan pod Trojanem, zająć tę miejscowość i posuwać się zwolna w kierunku Łowaczu, gdzie stały nieznaczne siły nieprzyjacielskie. Równoczesne zaatakowanie Łowaczu, Szybki i Tirnowy, byłoby zmusiło Rossyan do wysłania znacznych oddziałów wojska z pod Plewny na zagrożone pozycye. W razie powodzenia byliby mogli Turcy podać rękę Osmanowi baszy na Łowacz, w każdym zaś razie byliby mu ułatwili a może nawet i pomogli przebić się w którymkolwiek kierunku przez przerzedzone szeregi nieprzyjacielskie. Plan powyższy został z zapałem przyjęty przez stambulską radę wojenną i natychmiast polecono Mehemetowi Alemu, ażeby wykonał ruch zaczepny w sposób nakreślony przez Sulejmana baszę.

Dnia 20 listopada wysłał Sulejmana baszy dywizyę Fuada baszy w sile 18 batalionów piechoty, 6 szwadronów jazdy i 4 bateryj dział do Osmanbazaru, gdzie równocześnie skoncentrowano dywizyę Kerima baszy, złożoną z 14 batalionów, sześciu szwadronów jazdy i 3 bateryj. Komendant t. z. dywizyi Sliwnieńskiej, Hadżi Hussein basza, otrzymał polecenie, ażeby pod wąwozem Hain-Boghaz zostawił silny oddział a z resztą swej armii, w sile 8 do 10 batalionów wyruszył na Kozlewczi do Bebrowy. Po nieszczęśliwej utarczce z 26 listopada pod Trstenikiem i Damogiłą, która spowodowała Rossyan do wzmocnienia lewego skrzydła, wyjechał Sulejman basza z Rasgradu do Osmanbazaru, gdzie przybył 1 grudnia. Dnia 2 grudnia rozpoczęto marsz. Fuad basza, dowodzący dwoma brygadami — Raszyda baszy i Abdul Rahmana beja — stanął 3 grudnia w Achmedlü po bardzo uciążliwym marszu na Elesler i Tospotlu-Bałkan. Po krótkim wypoczynku wyruszył z Achmedlü w kierunku Bebrowy i zdobył okopy rossyjskie pod Marianem. Mały oddział rossyjski broniący tych okopów wyparł na drogę Tir-

---

trzeba było niepospolitych zdolności administracyjnych, intellektualnych i moralnych, to nie ulega wątpliwości, że p. Boucicault w ciągu dwudziestu kilku lat takiego powodzenia, zrobił kilka milionów majątku, to nikogo dziwić nie może; nie jedyny to przykład w historyi handlu i przemysłu w Paryżu i nie wspominałbym o nim w tem miejscu, gdyby nie było nic więcej nad to do powiedzenia. Ale Boucicault znając i oceniając po własnym przykładzie wartość pracy i gorliwości w pełnieniu obowiązków, nie ograniczył się na płaceniu pensyi swoich pomocników, pragnął zabezpieczyć do pewnego przynajmniej stopnia ich przyszłość, wyznaczając im proporcyonalny udział w czystych korzyściach domu, i dając im ile możności dobrobyt fizyczny i moralny. W tym celu w samym zakładzie urządził sale bilardowe, koncertowe, tańcu i gimnastyki, oddane bezpłatnie do ich użytku; bezpłatnie także dał im nauczycieli obcych języków, co pozwoliło znacznej ich liczbie osiedlić się w charakterze reprezentantów domu *du bon marché* w najodleglejszych krajach i stworzyć sobie zaszczytne i korzystne posady.

Tyle dobrodziejstw, tyle prawdziwej gorliwości i poświęcenia dla dobra podwładnych, uczyniły z tej licznej falangi pracowników prawdziwą rodzinę, dla której śmierć pryncypała jest bolesną stratą. I ubodzy ludnej tej okolicy opłakują stratę tego prawdziwie zasłużonego człowieka. Od wielu lat biedni ci mieszkańcy cyrkułów Vaugirard, S. Sulpice, Odeon, Invalides i Gros Caillou dostawali codziennie w *Bon Marché* bony na chleb, mięso, drzewo, a nieraz i wsparcie pieniężne. To też od czasu śmierci Thiersa Paryż nie widział równie licznego zebrania jak na pogrzebie Boucicoulta.

Innego zupełnie rodzaju rozgłos wiąże się z imieniem zmarłego w ostatnich dniach grudnia Gustawa Courbet. Jako malarz wywołał on przed trzydziestu laty niemało wrzawy w świecie artystycznym wystąpiwszy z nowym rodzajem traktowania sztuki, która dotąd miała za temat piękno. Courbet wypowiedział wojnę piękności i w obrazach swoich wprowadził cynizm brzydoty. Jest on rzeczywistym ojcem szkoły tytułującej się realistyczną, która gdyby nie była niedorzeczną, mogłaby doprowadzić do zupełnego zepsucia smaku i upadku sztuki. Na szczęście i między artystami i między publicznością utrzymuje się jeszcze dość silnie poczucie tego co piękne i wzniosłe, i wybryki realistów lub t. z. impresyonistów nie są niebezpiecznemi.

Jeszcze smutniejszą stroną rozgłosu imienia zmarłego artysty, który nawiasem mówiąc nie był bez talentu i szczególnie odznaczał się trafnością rysunku — stanowi jego życie polityczne. Wciągnięty więcej skutkiem braku zdrowego sądu niż wewnętrznego przekonania do komitetu, który kierował dziełami komuny, w smutnych dniach kwietnia i maja 1871, złączył on swoje imię z wandalskim czynem zwalenia kolumny na placu Vendôme, tej najwspanialszej pamiątki świetnych czynów francuskiej armii w początkach bieżącego wieku. Ten szalony wybryk komuny był zbrodnią przeciw Francyi, a ze strony artysty nadto zbrodnią przeciw sztuce.

Żeby nie zakończyć tak smutnym rysem pierwszego listu w roku, który radbym żeby mógł jak najmilej upłynąć moim czytelnikom, jednym skokiem przejdą na pole nauki, która zakończyła ubiegły rok dwoma świetnemi tryumfami.

Na ostatnim posiedzeniu Akademii nauk w dniu 31 grudnia, p. Cailletet jej, członek korespondent, przedstawił swoim uczonym kolegom nader prosty aparat swego wynalazku, za pomocą którego, przy połączonem działaniu ciśnienia wyrównywającego prężeniu 200 atmosfer i oziębienia doch odzącego 300 stopni niżej zera, wszelkie gazy, jak tlen, azot, wodór, a nawet powietrze atmosferyczne dają się skroplić to jest doprowadzić do stanu ciekłego. Skroplenie innych gazów, między innemi kwasu węglowego a nawet tlenu, dawniej już dało się osiągnąć, ale azot i wodór opierały się dotąd wszelkim usiłowaniom. Odkrycie dokonane przez pana Cailletet okazuje, że prawo przejścia ciał z stanu rzadszego w gęstsze jest ogólnem i nie ulega żadnym wyjątkom. Cóż to za tryumf nauki, jeśli przez dalsze doskonalenie środków mechanicznych dojdziemy do otrzymania powietrza oddechowego w postaci massy stałej, którą będziemy mogli zabierać w drogę, jak dziś extrakt mięsny Liebiga, i naprzykład zaopatrywać się w taki zapas siadając w balon, który, jak wiadomo, dlatego tylko nie może dotąd wznosić się ponad pewien zakres, że wyżej brak powietrza do oddychania. Dziś podobne przypuszczenie wygląda na żart, ale któż poważy się powiedzieć nauce: „Nie pójdziesz dalej!"

Niedawno jeszcze telegraf głosowy wydawał się dowcipną farsą, i wynalazek Graham Bella spotkał w pierwszej chwili powszechne powątpiewanie, dziś telefon jest już praktycznie zastosowany, a jutro już go ogłosimy za niedostateczny jeszcze, i rzeczywiście donoszą nam, że trzej uczeni, pp. Charles Cros, Francuz, Napoli, Włoch i Edison, Amerykanin wynaleźli sposób utrwalenia, to jest przeniesienia na papier, wyrazów przesyłanych telefonem, co ostatecznie uzupełnia doskonałość tego tak jeszcze swieżego roznosiciela myśli ludzkiej.

Paryż, 1 stycznia.

J. Bohdan.

nowską i ścigał go bezustannie konnicą, podczas gdy *gros* armii Fuada baszy, wzmocnione dywizyą Hadżiego Husseina baszy, posuwało się raźnie w kierunku Eleny. Miejscowość ta leży w kotlinie otoczonej stromemi, niedostępnemi skałami. Na stronie południowej i zachodniej są w tych skałach dwa głębokie wcięcia, przez które prowadzi droga ze Sliwna do Tirnowy. Oba te wcięcia były silnie obsadzone przez wojska rossyjskie, a prócz tego zajęli Rossyanie za Eleną na wzgórzach po obu stronach drogi prowadzącej z Tirnowy, ufortyfikowane pozycye. Gdy Turcy stanęli pod Eleną, nie mieli Rossyanie wyobrażenia o grożącem im niebezpieczeństwie. Wojska rossyjskie pod Eleną składały się z 9 dywizyi VIII korpusu. Sulejman nakazał armii tureckiej, ażeby o ile możności napadła z nienacka obóz rossyjski i odcięła go od reszty armii. W tym celu miał Hussein basza na prawem skrzydle obejść Elenę i ustawić się na drodze prowadzącej do Tirnowy, Raszyd basza miał na lewem skrzydle zamknąć przystęp do Eleny od strony Bebrowy, a Fuad basza miał z centrum przypuścić szturm główny. Po bardzo mozolnym marszu stanął Raszyd basza o świcie 4 grudnia na wzgórzu położonem na północno-wschodniej stronie Eleny, zkąd panował nad całem miastem, nad obozem i oszańcowaniami Rossyan. Nie czekając aż inne kolumny tureckie ustawią się w należytych pozycyach, rozpoczął natychmiast strzelać na obóz rossyjski. Skutek tego przedwczesnego działania był taki, że cała ludność Eleny uciekła do Tirnowy, a wojska rossyjskie ustąpiły z obozu i cofnęły się do ufortyfikowanych pozycyj położonych za miastem, zkąd rozpoczęły gwałtowny ogień działowy na Turków. Wówczas przypuściły kolumny Fuada i Raszyda baszów szturm do pozycyj rossyjskich. Rossyanie musieli cofnąć się; Turcy zdobywali jedną pozycyę po drugiej; nagle pojawił się na tyłach ustępujących Rossyan Hadżi Hussein basza, który, jak wiadomo stał na drodze prowadzącej do Tirnowy. Rossyanie wzięci we dwa ognie, pierzchli w dzikim nieładzie, w kierunku Zlatarycy, ścigani bezustannie przez Turków. 11 dział i 324 jeńców wpadło w ręce zwycięskich Turków; pomiędzy jeńcami był jeden pułkownik rossyjski. Walka ta miała kosztować Turków 1300 w zabitych i rannych, a Rossyan około 3000.

Równocześnie z atakiem wykonanym na Elenę, posunął się Kerim basza z Lailakiöi przeciw ufortyfikowanej pozycyi rossyjskiej pod Kesarewem. Ale tymczasem zajęli już Turcy Elenę a Raszyd basza zajął bez oporu Zlatarycę. Tym sposobem obeszli Turcy rossyjską pozycyę pod Kesarewem i dla tego też cofnęła się tamtejsza załoga rossyjska na sam widok wojsk Kerima baszy. Wówczas wykonali Turcy na trzech, do Tirnowy prowadzących drogach marsz koncentryczny. Kerim basza wkroczył 5 grudnia do Kasarewaczu, Raszyd basza poszedł aż do Dragicewa a Fuad basza dostał się do Ablakowy. W tem otrzymał Sulejman basza wiadomość w drodze telegraficznej, że Mehemet Ali basza — daleki od wykonania otrzymanego nakazu maszerowania w kierunku Trojana — opuścił nagle Baba-Kanak i cofnął się do Kamarli-Bend, tłómacząc się tem, że nie może i nie chce poświęcać ostatniej armii tureckiej. Tak tedy nie udał się plan obmyślany przez Sulejmana baszę. Własnemi siłami nie mógł Sulejman atakować Tirnowy, kazał więc swoim podkomendnym cofnąć się do Eleny, Zlatarycy i Kesarewa, wzmocnić te pozycye i bronić do upadłego sam zaś wyjechał do Ruszczuku, ażeby z tamtąd o ile możności jak najrychlej wykonać atak na Bielę, w przypuszczeniu, że carewicz wysłał część swej armii pod Tirnowę. Wojska Saliha baszy wykonały równocześnie atak na Kopace, ale natrafiły na bardzo silne oddziały rossyjskie i cofnęły się napowrót za Łom. Podróż Sulejmana baszy z Eleny do Ruszczuku zdradził korespondent dziennika angielskiego przedwczesnym telegramem a prócz tego deszcz ulewny przeszkodził szybkiemu skoncentrowaniu wojsk między Ruszczukiem a Kadiköi; tym to okolicznościom przypisać należy, że atak turecki mógł się rozpocząć dopiero 11 grudnia. Główny atak pod osobistem dowództwem Sulejmana baszy był skierowany przeciw Pyrgos i Meczce. Tam to zdobył Assaf basza w sile 30 batalionów Pyrgos i pierwszą rossyjską linię obronną i zamierzał zaatakować właściwą główną pozycyę nieprzyjacielskiego dwunastego korpusu, t. j. grzbiet góry położonej między Meczką, Trstenikiem i Damogiłą. W tym celu wysunął się z centrum Ibrahim basza, w sile 8 batalionów, pod Trstenik, podczas gdy Hassan basza operował na lewem skrzydle z 6 batalionami przeciw Damogile. Równocześnie miał Sakit basza wyruszyć z Soleniki i zaatakować pozornie korpus rossyjski trzymający go w szachu. Ale Rossyanie byli już przygotowani na ten atak. Odpierając gwałtowne ataki wojsk tureckich na wyborną pozycyę pod Meczką-Trstenikiem i nie troszcząc się bardzo o pozorne zaczepki ze strony Sakita baszy, wysłali Rossyanie prawie cały trzynasty swój korpus pod Trstenik-Meczkę, pobili na głowę całe lewe skrzydło tureckie i zjawili się nagle z wielką przewagą liczebną na flance głównej kolumny tureckiej. Sulejman basza, zaatakowany niespodzianie w ten sposób, musiał zająć stanowisko obronne, zachodziła bowiem obawa, że zostanie odcięty i przyparty do Dunaju. Kazał tedy swej armii cofnąć się. Odwrót odbywał się z początku w wielkim porządku, pomimo że piechota turecka, cofająca się przez równinę była narażoną na piekielny ogień działowy i karabinowy, ale w końcu pierzchli Turcy w największym nieładzie i tylko artyleryi tureckiej zawdzięczać należy że nad Łomem zatrzymały się wojska rossyjskie. Sam Sulejman i jego sztab był w niebezpieczeństwie dostania się do niewoli. Straty Turków w tym dniu wynosiły 700 ludzi zabitych a 1300 rannych. Po tej klęsce Turków nad dolnym Łomem, nadeszła smutna wieść o upadku Plewny, w skutek czego powyżej skreślony plan Sulejmana baszy, już i tak sparaliżowany przez nieczynność i upór Mehemeta Alego, musiał być całkiem zaniechany.“

KRONIKA

— **Mianowania.** Kapitan I klasy Teofil Orzechowski, komendant placu w Krakowie, przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności charakter majora *ad honores* z uwolnieniem od taksy.

Pułkownik Józef Scudier, nadliczbowy w etacie pułku piech nr. 24, na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności charakter generała-majora *ad honores* z uwolnieniem od taksy.

— **W teatrze** dziś „Don Carlos“, wielka opera w 5 aktach, G. Verdi'ego.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa techników odbędzie się w sobotę o godzinie 6 wieczorem w sali chemii szkoły politechnicznej. Br. Gostkowski będzie miał odczyt o nowych poglądach na pomiar ziemi.

* **Samobójstwo**. Zeszłej nocy w kamienicy p. Smutnego, przy ulicy Łyczakowskiej, odebrał sobie życie Józef Skupień, geometra ck. komisyi krajowej podatku gruntowego. Zastano go wczoraj rano nieżywego na łóżku. Skupień był zupełnie rozebrany, w ręku miał scyzoryk, którym był sobie zadał śmiertelne pchnięcie w serce. Pokój był z zewnątrz zamknięty. W pomieszkaniu znaleziono około 800 zł. w gotówce i książeczkach kasy oszczędności. Skupień był bezżennym, liczył lat 35.

* **Dobry mąż.** Ludwik R., kolporter, wydalił się skrycie przed trzema miesiącami ze Lwowa, pozostawiając żonę i troje drobnych dzieci bez wszelkich środków utrzymania.

* **Znaleziono** kartkę zastawniczą banku ormiańskiego na sześć łyżek srebrnych, wystawioną na imię Adelsbergera; tudzież wielką wannę blaszaną, którą zapewne jakiś złodziej porzucił tej nocy na ulicy Starozakonnej.

* **Jaskinia.** Tej nocy wykryła policya jaskinię włóczęgów w szynku J. Orenheima pod l. 18 na placu Strzeleckim. W małej izdebce dusiło się 35 podejrzanych włóczęgów, leżących po stołach i na podłodze. Włóczęgów aresztowano, szynkarza zaś pociągnięto do odpowiedzialności za przechowywanie u siebie obcych ludzi.

— **Na dworze berlińskim** czynione są wielkie przygotowania do obchodu ślubnego dwóch wnuczek cesarza Wilhelma, księżniczek Charlotty i Elżbiety. Na ten obchód przybyć mają do Berlina osobiście królestwo belgijscy, książę Walii i wielu innych książąt i księżniczek rodzin panujących. Tradycyjny na dworze berlińskim zwyczaj, według którego nowożeńcy bezpośrednio po akcie ślubnym zasiadają do partyi wista, tym razem będzie zaniechany ze względu na liczne grono dostojnych gości, natomiast odbyć się ma również tradycyjny pochód z pochodniami, wykonany przez dwunastu ministrów.

— **Wspaniałą fundacyę** zostawił po sobie zmarły niedawno znakomity malarz szwajcarski, Franciszek Diday. Zapisał miastu Genewie dom swój z znacznym obszarem ziemi, wartości 400.000 franków, w celu zakupywania z procentów od tego majątku dzieł artystów szwajcarskich i utworzenia tym sposobem po latach, narodowej szwajcarskiej galeryi sztuki. Oprócz tego zapisał genewskiemu *Société des Arts* wiele swych szkiców i sumę 20 tysięcy franków na zapomogi dla ubogich malarzy.

— **Tajna gorzelnia.** Bywały już tajne stowarzyszenia, tajne drukarnie, nareszcie tajne laboratorya nabojów — o tajnej gorzelni jednak po raz pierwszy zapewne dowiaduje się świat z dzienników warszawskich. W istocie odkryto w tych dniach w Warszawie gorzelnię taką. W jednym z domów przy ulicy Świętojerskiej znajdował się szynk, którego istnienie o tyle tylko zwracało uwagę mieszkańców tego domu, iż do piwnic pod tym szynkiem położonych znoszono ciągle wodę ze studni i wodociągu. Nie budziło to zresztą podejrzenia. Co się tam działo, dla czego znoszono tyle wody, nikt się tem tak bardzo nie interesował, wejście bowiem do piwnicy prowadziło wprost z szynku. Naraz nadzorca warszawskiego okręgu akcyzy, br. Rosenkampf, otrzymał doniesienie, że w piwnicy pomienionego domu znajduje się gorzelnia. W skutek doniesienia tego udała się komisya policyjna do wspomnionego domu i w rzeczy samej znalazła w szynku wejście do piwnicy, a w samej piwnicy kompletnie urządzaną gorzelnię. W pięciu bardzo obszernych sklepach piwnicznych znajdowały się aparaty i w ogóle wszelkie urządzenia potrzebne do pędzenia okowity. Widocznie produkcya odbywała się na wielką skalę. Wykryto, że gorzelnię tę prowadzili dwaj spekulanci, i że oprócz rządcy domu oraz kilku wtajemniczonych osób nikt o jej istnieniu nie wiedział. Szynkarza i rządcę domu aresztowano; niemniej też i właściciela domu pociągnięto do odpowiedzialności.

— **W fabryce nabojów** w Douai dnia 4 b. m. wybuch prochu zrządził znaczną szkodę i ciężko pokaleczył kilku żołnierzy, z których jeden wkrótce zakończył życie.

— **Ostatnie burze** na amerykańskiem wybrzeżu Atlantyku były w istocie straszliwe. Wiele okrętów rozbiło się, wielu ludzi zginęło. Angielski parowiec *Strong* rzucony został na mieliznę przy wybrzeżu Massachussets.

— **Na placu wystawy** paryskiej, jak się dowiadujemy ze sprawozdania prezydenta p. Krantza, wszystkie główne budynki, a nawet i większa część prywatnych, stoją już pod dachem. Obecnie robotnicy pracują nad wewnętrznem ich urządzeniem. P. Krantz zapowiada, że zwłaszcza wystawa sztuki ludów pozaeuropejskich będzie tym razem nadzwyczaj bogata, dzięki gorliwości uczonego p. Longpérier, któremu powierzono jej kierownictwo. Pod względem przestrzeni dział ten będzie zajmować o 2000 metrów kwadratowych więcej niż na wystawie w r. 1867. Również wspaniałą i pierwszą w swoim rodzaju będzie wystawa antropologiczna, podzielona na ośm grup. Udział w niej zapowiedziało dotąd 140 muzeów publicznych i prywatnych. Katalog całej wystawy obejmować będzie 12 tomów, chociaż podawane w nim informacye zupełnie wolne będą od reklamy. W ostatnich dniach przybyli do Paryża robotnicy z Jeddo, którzy urządzać mają oddział japoński.

— **Znany podróżnik Stanley**, wracający z środkowej Afryki, oczekiwany jest w tych dniach w Marsylii, gdzie francuskie Towarzystwo geograficzne przyjmie go bankietem. Z Marsylii uda się Stanley do Paryża i będzie tam miał odczyt o swych podróżach.

— **Mleczne rodzeństwo**. Berlińskie dzienniki opowiadają: Na klinice zwierzęcej tutejszej szkoły weterynaryjnej od kilku dni dokonywana jest zajmująca operacya na dziewięciomiesięcznym psie, rasy nowofundlandzkiej. W maju roku zeszłego tygrysica tutejszego ogrodu zoologicznego miała młode, które podłożyć musiano do wykarmienia suce nowofundlandzkiej, ponieważ tygrysica okazywała wielką ochotę pożarcia swojego potomstwa. Zrazu pozostawiono suce także jej własne szczenięta, kiedy się jednak pokazało, że byłoby dla niej za trudno wykarmić czworo własnego potomstwa i dwoje tygrysiątek, odłączono od niej dwoje szczeniąt. Publiczność berlińska pamięta jeszcze dobrze zabawne widowisko, jakie przedstawiały igraszki tego mlecznego rodzeństwa w zwierzyńcu. Podczas tych igraszek tygrysiątka borykając się z pieskami lubiły zwłaszcza dotykać łapami ich długich, miękkich uszu, a nieraz aż do krwi poszarpały je ostremi pazurkami. Pieski cierpliwie znosiły te tygrysie pieszczoty, ale po jakimś czasie poranione uszy formalnie im gnić zaczęły, a u jednego zrosły się tak, że pies prawie nic nie słyszy. Okazała się więc potrzeba operowania, mianowicie rozcięcia obu muszel, ażeby odsłonić zasklepiony organ słuchu, i tę to trudną operacyę wykonać mają profesorowie szkoły weterynaryjnej.

— **Powódź w Paryżu**. Jak donoszą ostatnie dzienniki paryskie, wody Sekwany od kilku dni ciągle przybierają, unosząc z górnego biegu wymulone drzewa, szczątki łodzi itp. Niektóre doki paryskie już zostały zalane, a większe statki, z powodu wysokiego stanu wody, nie mogą przejeżdżać po pod mosty.

— **Piec bez komina.** We Francyi p. Mousseron dokonał wynalazku, który jeśli ziści nadzieje sprawozdawców francuskich, może spowodować zupełny przewrót w dotychczasowej fizyognomii pomieszkań. Niewielki piecyk żelazny w kształcie niskiej, ozdobnej kolumny, mieści w sobie ognisko złożone z rusztu, na którym się opiera coś nakształt walcowatego dzwonu. Dzwon ten cały jest jak przetak podziurawiony; stanowi on główną część składową przyrządu, wywołując nadzwyczaj silny prąd powietrza i podnosząc temperaturę tegoż w ognisku do tak wysokiego stopnia, że wytwarzanie się tlenka węgla jest niemożebnem, a całkowita ilość spalonego węgla zamienia się w kwas węglany. Wiadomo, iż tylko tlenek węgla czyli czad może być przyczyną zatrucia zwanego zagorzeniem lub zaczadzeniem, chociaż i nadmiar kwasu węglanego w powietrzu może być dla zdrowia szkodliwym. Otóż i na to przemyślny wylazca obmyślił sposób. Umieścił nad ogniskiem zbiornik z wodą, która pochłania kwas węglany. Powietrze ogrzane wydobywa się z piecyka wprawdzie mocno przesycone parą, lecz wilgoć taka nie tylko nie jest szkodliwą, ale zdaniem wielu lekarzy zbawiennie oddziaływać ma na płuca. Słabą stroną wszystkich dotychczasowych systemów ogrzewania mieszkań jest niemożebność zachowania całkowitej ilości otrzymanego ciepła, którego znaczna część zawsze uchodzi kominem; otóż niepotrzebujący komina piecyk Mousserona najlepiej ma rozwiązywać to zadanie. Zwyczajne przewietrzanie dostateczne jest do odświeżania powietrza w mieszkaniach, ogrzewanych tym sposobem. Próby odbyte z przyrządem Mousserona miały wypaść bardzo pomyślnie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** w ubiegłym tygodniu (od 22 do 31 grudnia) był z powodu wstrzymania ruchu na wszystkich kolejach tudzież z powodu świąt słabszy. Usposobienie w handlu zawsze mdłe — cena spirytusu spada; pokup na nasiona olejne jest większy. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 8·50 zł. do 10·20 zł., żyta 6·25 zł. do 6·75 zł., jęczmienia 5·25 zł. do 6·80 zł., owsa 6 zł. do 6·50 zł., kukurudzy 5·40 zł. do 7 zł., grochu kuchennego 7 zł. do 9 zł., grochu pastewnego 5·75 zł do 6·50 zł., fasoli 8·25 zł. do 9 zł., wyki 4·50 zł. do 5 zł., koniczyny 25 zł. do 48 zł., rzepaku zimowego 15 zł. do 16 zł., rzepaku letniego 14 do 15 zł., rzepiku zimowego 15 zł. do 15.25 zł., rzepiku letniego 13·75 zł., do 14·25 zł., lnianki 11·75 zł. do 12·50 zł., nasienia lnianego 10 zł. do 12·75 zł., nasienia konopnego 8·75 zł. do 9·25 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego 28·75 zł. do 29·77 zł. w. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 21,921.600 kilogramów i 3.070 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 4,943.400, mąki i wyrobów mącznych około 330.000, nasion olejnych około 153 400, drzewa budulcowego i opałowego około 125.700, nafty i wosku ziemnego około 28.300, spirytusu około 100.600, jaj około 75.400, węgli kamiennych około 3,828.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 278 sztuk wołów, 2.776 sztuk nierogacizny i 16 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 7,048.400 kilogramów i 3.111 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 3.862.700 kilogramów, 1034 sztuk wołów, 2.057 sztuk nierogacizny i 20 sztuk różnego bydła, zaś na ruch ku Wschodowi 3.185.700 kilogragramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 2.527.400, mąki i wyrobów mącznych 70.000, spirytusu 140.000, produktów zwierzęcych 73.700, drzewa budulcowego, opałowego i desek 1.640.100, wapna 10.000, węgli kamiennych 1.324.300 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 1,591.835 kilogramów i 191 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 31.830, mąki i wyrobów mącznych 20.320, drzewa budulcowego i opałowego 946.400, nafty i wosku ziemnego 1.430, spirytusu 17.780, jaj 2.187, kamieni 20.000, soli 25.362, mięsa 2150, piwa 2.340, blachy 3.380, masła 250, węgli kamiennych 10 000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 123 sztuk wołów i 68 sztuk nierogacizny. — Ruch towarowy na Iszej węgiersko-galicyjskiej kolei wynosił w czasie od 15 do 30 listopada 1877 ogółem 3,105.476 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 311.723, mąki i wyrobów mącznych 118.252, wiktuałów 39.519, towarów kolonialnych i manufaktów 74.192, piwa i wina 49.040, spirytusu 145.166, mięsa 16.592, soli 81.666, tytoniu 2.040, lnu i przędziwa 3.990, skór 13.223, wełny 1.440, drzewa budulcowego i opałowego 1,923.338, nafty 16.500, wosku ziemnego 6.046, odpadków 26.902, żelaza 41.224, kamieni i wapna 50.000, embalaży 2,941, kwasów 8.496, różnych towarów 118.572, bydła rogatego 48.920 i koni 5.600 kilogramów. — Ruch towarowy na kolei Dniestrzańskiej wynosił w czasie od 15 do 30 listopada 1877 ogółem 3,553.629 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 338.329, mąki i wyrobów mącznych 86.880, wiktuałów 20.603, towarów kolonialnych i manufaktów 45.940, piwa i wina 102.066, spirytusu 31.176, mięsa 25.330, soli 260.740, tytoniu 3.380, lnu i przędziwa 14.023, skór 12.807, drzewa budulcowego i opałowego 1,066.190, nafty 140.469, wosku ziemnego 320.459, cerazyny 26.780, mazi 93.586, odpadków 6.230, koksu

10.000, kwasów 35.315, żelaza 68.587, kamieni i wapna 2.740, embalaży 68.973, różnych towarów 839.482, bydła rogatego 19.730, nierogacizny 10.860 i koni 2.954 kilogramów.

÷ **Wiedeń**, 9 stycznia. Na dzisiejszy targ na nierogaciznę spędzono towaru lekkiego 1481 sztuk, średniego 1516 sztuk, ciężkiego 1346 sztuk, razem 4343 sztuk czyli o 1222 sztuk więcej niż przed tygodniem. Okoliczność od dosyć dawna już, jak wiadomo, nie sprzyjają targom na nierogaciznę, w czem jeden tylko targ przed świętami Bożego Narodzenia stanowił korzystny wyjątek; dziś tak liczny spęd przyczynił się do gnuśniejszego jeszcze niż zwykle ruchu na targowisku; niemal połowa podaży pozostała bez kupca; ceny też doznały małej zniżki. Płacono: towar lekki 28—38, średni 36—44, ciężki 44—46 zł. za 100 kilo ż. w.

Z TEATRU WOJNY

Lwów, dnia 10 stycznia.

Tak zwana armia sofijska, przeznaczona pierwotnie na odsiecz Plewny, jest w zupełnem rozbiciu. Jedna jej część, która miała bronić Sofii, cofnęła się za nadejściem Rossyan w kierunku południowym na Kostendil i ścigana jest przez kawalleryę rossyjską, która 4 b. m. obsadziła Dubnicę, przeszkadzając przez to połączeniu się byłej załogi sofijskiej z wojskiem Sulejmana baszy, stojącem pod Ichtiman. Tym sposobem jest załoga sofijska na razie zupełnie odcięta od reszty sił tureckich i prawdopodobnie nie tak prędko zdoła dotrzeć pod Filipopol. Druga część armii sofijskiej wyparta z ufortyfikowanych pozycyj pod Kamirli cofnęła się ku wschodowi najprzód do Złatycy a ztamtąd dalej na wschód w kierunku Suszycy i Kaloferu. Wojska generała Daudevilla, idące w ślad za tym oddziałem, zajęły Kośnicę a tymczasem, jak donoszą prywatne depesze, miał korpus gen. Skobelewa przekroczyć wąwóz Trojański i obsadzić Kalofer. Jeżeli wiadomość ta potwierdzi się, Turcy mieliby odcięty dalszy odwrót ku wschodowi i mogliby chyba przez wązką dolinę, oddzielającą Średnią Górę od Karadżadaghu cofać się ku Filipopolowi.

Urzędowy raport z Bogotu z 5 b. m. zawiera szczegóły o boju z 31 grudnia pod Taszkessen. Wykazuje się z nich, że trzy skrzydła kolumny z Orhanie, a mianowicie oddziały generałów Raucha, Kozłowa i Filozofowa posuwały się dośrodkowo i po pięciogodzinnym boju i różnorodnych manewrach okrążających zmusiły Turków do odwrotu z Taszkessen. W skutek zmiany kierunku odwrotu swego, musieli Turcy zostawić konie, jaszczyki i rannych swoich i uchodzić w rozproszeniu ścieżkami górskiemi. Mgła nie dozwoliła ścigać ich. W następstwie tej porażki cofnęli się także Turcy dnia 1 stycznia z Arabkonaku około Szandornika; tylna straż złożona z 34 taborów, ze wszech stron obsaczona, uchodząc w rozsypce, została prawie cała wziętą do niewoli.

Presse donosi z Pery 7 stycznia. Część wojsk tureckich z wąwozu Szybki udała się do Jeni-Zagry, zkąd skoncentrowane tam wojska mają uderzyć na kolumny rossyjskie wysuwające się za Bałkan. Reuf basza, nowy Serdar Ekrem, ma przenieść swą główną kwaterę do Jeni-Zagry.

A r m i a c a r e w i c z a następcy tronu rozpoczęła 6 b. m. operacye zaczepne zdobyciem Achmedlü niedaleko Eleny, poczem obsadziła Islę na drodze do wąwozu twerdyckiego, a równocześnie oddział, zajmujący Złatarycę, postąpił naprzód ku południowi w dolinę Stewreksu. Są to widocznie wstępne kroki do przeprawy przez wąwóz twerdycki, zkąd prowadzi droga z jednej strony do Kazanłyku z drugiej do Śliwna. Straty rossyjskie w dniu 6. b. m. wynosić mają 100 zabitych i rannych. Straty Turków, którzy wyparci zostali do Starej-Rieki, liczą Rossyanie na 270 w samych zabitych.

Także korpus gen. Zimmermana, dotychczas prawie zupełnie bezczynny, ruszył naprzód i obszedł 7 b. m. ufortyfikowane pozycye tureckie pod Bazardżykiem, zajawszy Kornar o kilka mil na zachód Bazardżyku. Awangarda tego korpusu posuwa się na Teke położone w bezpośredniej bliskości Balczyku. Celem tego ruchu zdaje się być przecięcie komunikacyi kolejowej między Warną a Ruszczukiem. Inna kolumna korpusu gen. Zimmermanna, posuwa się równocześnie ku Sylistryi.

Korespondent *Pol. Corr.* donosi z Dedeagaczu pod dniem 27 grudnia, że T u r c y zaprzestali transportu wojsk z W a r n y d o R u m e l i i. Dwa okręty z wojskiem, które już miały odpłynąć, otrzymały rozkaz aby się zotrzymały. Dotąd przybyły do Konstantynopola tylko trzy okręty z 5400 ludzi, których natychmiast koleją żelazną wysłano do Adryanopola. To nagłe zaniechanie wysyłki wojsk z naddunajskiego teatru wojny przypisać należy prawdopodobnie chwiejności i nieporadności w Stambule. Zamiast energicznie i rozumnie prowadzić powzięty już plan, używają Turcy zawsze tylko pół środków. Ten sam korespondent donosi, iż Sulejman basza przybywszy do Adryanopola odbył natychmiast radę wojenną, na której był także obecny dotychczasowy militarny komendant a obecnie wali Dżemil basza. Dnia następnego obejrzał Sulejman basza wszystkie fortyfikacye i zarządził na rozmaitych punktach rozległe roboty, które też natychmiast zostały rozpoczęte. 3000 żołnierzy i 4000 robotników Turków i Bułgarów pracuje dzień i noc nad ukończeniem fortyfikacyj. Na owej naradzie wojennej oświadczył się Sulejman basza bardzo stanowczo za dalszem prowadzeniem wojny. Wczoraj i dzisiaj, pisze wspomniany korespondent dalej, przybyły do tutejszego portu 4 wielkie parowce z mustehafizami z Syryi w liczbie 5000 ludzi z 400 końmi i jeden okręt z Ameryki z bronią i amunicyą. Nadto ma jeszcze przybyć kilka okrętów z posiłkami i perską pszenicą. Rekrutacya odbywa się wszędzie z największą energią i bezwzględnością, tak, że całe wsie prawie zupełnie ogołocone są z mężkiej ludności.

Pol. Corr. dowiaduje się z Prystyny, że przybył tam Assaf b a s z a i rozpoczął organizacyę obrony narodowej. Arnautom, którzy jak wiadomo są filarami panowania ottomańskiego w Starej Serbii, podobał się szczególnie materyał wojenny, jaki Assaf basza przywiózł z sobą. Na dwóch okrętach wojennych „El Beszir“ (Annetański parowiec wojenny) i „Ismael“ przywieziono 18.000 karabinów Snidera i 4000 karabinów Henri-Martiniego, nadto 18 dział Kruppa z amunicyą do Saloniki a ztamtąd na wozach przetransportowano do Starej Serbii. Większą część tego transportu broni rozesłano następnie na „arabach“ w powiaty Dibra, Uskup i Prystyna. Organizacya wojska nieregularnego postąpiła tak daleko, że wojsko to jest już prawie gotowe do boju. Dotąd uformowano 72 taborów w sile przepisanej przez seraskierat to jest po 550 ludzi; z tych przypada na powiat Dibraski 22, na prystyński 24 a na uskupski 26 taborów. W szeregach tych mustehafizów znajduje się około 4200 chrześcijan, którzy są rozdzieleni pomiędzy rozmaite tabory. Siły te zbrojne użyte być mają przeciw Serbom.

Według telegramu *Tagblattu* próbowali T u r c y temi dniami przeprawić się przez Drynę na terytoryum serbskie koło wyspy Bujuklicz, ale zostali odparci.

Na Jaworze ponieśli Serbowie dwie porażki. Postanowiono wyruszyć na Prystynę, aby odciąć Rumelię od Albanii. Część korpusu jaworskiego otrzymała rozkaz dotarcia do Mitrowicy i przecięcia komunikacyi kolejowej między tem miastem a Saloniką. Wojska serbskie postępujące z Pirot obsadziły Tern, ośm mil na zachód Sofii i posuwają się ku Breśnikowi.

OSTATNIA POCZTA

† Wiktor Emanuel II.

Dziś w nocy otrzymaliśmy wiadomość telegraficzną o śmierci króla Wiktora Emanuela II. Pierwszy król zjednoczonej Italii, któremu dano było szczęśliwym zbiegiem wypadków spełnić najśmielsze marzenie patryotów włoskich, spełnić natchnione wieszczenia poetów swej pięknej ojczyzny — zamknął wczoraj na wieczny sen powieki swoje w Rzymie, po krótkiej słabości...

Oto telegramy, które podają szczegóły o ostatnich chwilach i śmierci króla Wiktora Emanuela.

Rzym, 9 stycznia. Król W i k t o r E m a n u e l o p a t r z o n y ś w. S a k r a m e n t a m i u m a r ł o p ó ł d o t r z e c i e j g o d z i n y p o p o ł u d n i u.

Rzym, 9 stycznia. Król W i k t o r E m a n u e l przyjmował po południu kapłana, k t ó r y o p a t r z y ł g o ś w. S a k r a m e n t a m i. Król był w bardzo pogodnem usposobieniu, kazał następnie przywołać królewicza następcę tronu i jego żonę, i rozmawiał z nimi kilka minut. Wkrótce potem wzmogła się wysypka. Król kazał przywołać zwyczajne swe otoczenie i przemawiał do każdego z osobna. W kilka chwil potem umarł. Wiadomość o zgonie monarchy szybko rozbiegła się po mieście i wywołała powszechne wzruszenie. Wszystkie sklepy pozamykano. Królewicz H u m b e r t p r o k l a m o w a n y z o s t a ł k r ó l e m w ł o s k i m i zatwierdził obecnych ministrów.

Dzieje zjednoczenia Włoch należą do dziejów współczesnych obecnemu pokoleniu — rola, jaką w tem dziele i dla niego odegrał zmarły monarcha Włoch, pamiętną jest każdemu. Rekapitulować tu przebieg tych wielkich wypadków, byłoby i zbytecznie i zawcześnie; zbytecznie, bo któż nie zna zewnętrznej historyi tych faktów, za wcześnie, bo dopiero przyszłość zdoła dać bezstronny i sprawiedliwy obraz dokonanego w naszych oczach wiekopomnego dzieła. W każdym razie imię Wiktora Emanuela związane będzie z najszczęśliwszą i najpamiętniejszą kartą dziejów Italii...

Wiktor Emanuel II (Marya Albert Eugeniusz Ferdynand Tomasz) zmarł, rzec można, jeszcze w pełnej sile żywota; kończył zaledwie rok 58, urodził się bowiem dnia 14 marca 1820 roku. Urodzony z Maryi Teresy, Arcyksiężniczki austryackiej, wstąpił na tron sardyński po ojcu swoim Karolu Albercie w marcu roku 1849; panował zatem lat 29, a mianowicie 12 lat jako król Sardynii i Piemontu, 17 lat zaś jako król Italii, którym proklamował się dnia 17 marca 1861 roku. Król Wiktor Emanuel ożeniony był z córką arcyksięcia Rainera, Adelajdą, która umarła 20 stycznia 1855; po raz wtóry zawarł związki morganatyczne z Rozyną hr. Mirafiore.

Czytelnikom naszym nie będzie zapewne obojętnem wspomnienie, że prababką zmarłego króla była znana ze swych dziwnych losów F r a n c i s z k a K r a s i ń s k a, starościanka nowomiejska, zaślubiona potajemnie królewiczowi Karolowi, synowi Augusta III, księciu kurlandzkiemu. Córka Franciszki Krasińskiej z tego małżeństwa, jedynaczka, oddała rękę księciu Karolowi Emanuelowi, księciu Carignan, ojcu króla Karola Alberta.

Na tronie włoskim nastąpił po zmarłym syn najstarszy, królewicz Humbert, o którego proklamowaniu królem Italii donosi nam już telegram. Nowy król H u m b e r t (Rainer Karol Emanuel Jan Marya Ferdynand Eugeniusz), urodzony 14 marca 1844, liczy obecnie lat 34. Ożenił się w r. 1868 z księżniczką Maryą Małgorzatą Sabaudzką, córką księcia Ferdynanda, ową *Marguerita di Savoia*, która zarówno blaskiem swej niepospolitej urody jak i urokiem charakteru niewieściego umiała sobie zdobyć serca włoskie i jest prawdziwą ulubienicą narodu. Nowy król włoski piastował dotąd w armii swej ojczyzny rangę generała-porucznika. Syn jego, noszący imię dziadka, liczy obecnie lat 10.

Dziennik *Temps* donosi: „Rząd angielski zakomunikowawszy Porcie odpowiedź rossyjską bez wszelkiego komentarza, zawiadomił gabinet petersburgski, że z g a d z a s i ę n a b e z p o ś r e d n i e r o k o w a n i a m i ę d z y s t r o n a m i w a l c z ą c e m i zastrzegając sobie jednak dyskussyę nad ostatecznemi warunkami pokoju i ewentualną interwencyę w interesie Europy i Anglii. Londyn zajął więc w tej sprawie zupełnie takie same stanowisko jak Wiedeń.“

W skutek tego zdecydowała się Porta na rozpoczęcie b e z p o ś r e d n i c h r o k o w a ń z R o s s y ą o z a w i e s z e n i e b r o n i i wysłanie w tym celu do głównej kwatery rossyjskiej poselstwa, złożonego z R e u f a, M e h e m e t a R u s z d i e g o i S e r w e r a b a s z ó w. Poselstwo to dziś jutro wyjechać ma ze Stambułu.

Rumuński minister spraw zewnętrznych p. Cogolniceano, zażądał od Izb przywrócenia d y p l o m a t y c z n y c h agentur w Petersburgu, Belgradzie i Rzymie i prosił, aby przedmiot ten wzięły najpierw pod obrady: „Jak wiadomo wam panowie, dodał on, Petersburg jest obecnie miejscem, w którem skupia się działalność całej dyplomacyi europejskiej i dlatego tembardziej zależy na tem, aby nasz kraj miał tam swego reprezentanta“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Petersburg, 9 stycznia. *Agence russe* podnosi, że prawdopodobnie Porta otrzymała teraz od wszystkich mocarstw bez wyjątku radę, ażeby zawiązała b e z p o ś r e d n i e r o k o w a n i a z R o s s y ą i od nikogo nie oczekiwała materyalnego poparcia.

Usposobienie na giełdzie silne.

Bogot, 8 stycznia. (Depesza urzędowa). W nocy z 6 na 7 stycznia obeszli Rossyanie pozycye tureckie zamykające wał Trajana, obsadzili w tyłach tureckich wojsk stanowiska pod Kornar i zajęli redutę zwaną Gniazdem. Rossyjska straż przednia skierowana została ku Teke. Dnia 7 stycznia zajęli Rossyanie fortyfikowaną pozycyę Dewiczaja Mogiła (dziewiczy grób) i odparli Turków aż do Starajeka. Turcy zostawili przeszło 270 zabitych na polu. Rossyanie wzięli wielką zdobycz w Achmedli. Stracili 214 ludzi.

Rzym, 9 stycznia. S t a n k r ó l a b a r d z o g r o ź n y. Pokazała się obfita wysypka.

Konstantynopol, 9 stycznia. Urzędowe telegramy donoszą, że R o s s y a n i e zaatakowali w piątek wąwóz Trojan, ale z o s t a l i o d p a r c i. Rossyanie zamierzali w poniedziałek uderzyć na Sumakow. T u r c y z d o b y l i n a p o w r ó t Kurszumlę.

Agencya Havasa donosi: Ponieważ zgodzono się na bezpośrednie rokowania o z a w i e s z e n i e b r o n i, przeto dziś ułożone zostaną instrukcye, które mają być przesłane tureckim komendantom celem porozumienia się z rossyjskimi komendantami.

Londyn, 9 stycznia. L o r d B e a c o n s f i e l d i Northcote wystosowali zwyczajne okólniki, w których zwolenników rządu proszą, aby byli obecni przy o t w a r c i u p a r l a m e n t u. Okólnik Northcota do członków Izby gmin, mówi: Uwaga wasza bezzwłocznie zwrócona zostanie na s p r a w y w i e l k i e j w a g i.

Daily Telegraph otrzymał 8 b. m. następującą depeszę z Pery: Nota angielska zalecająca Porcie przyjęcie projektu rossyjskiego co do b e z p o ś r e d n i c h r o k o w a ń o z a w i e s z e n i e b r o n i, nadeszła już do Konstantynopola.

Wiedeń, 10 stycznia. (*Tel. pr.*) O warunkach rossyjskich z a w i e s z e n i a b r o n i dotychczas nie nadeszły tu pewniejsze wiadomości. Są tylko przypuszczenia, że Rossya postawi jako *conditio sine qua non*, aby Turcya oddała wojskom rossyjskim twierdze S i l i s t r y ę, Ruszczuk i Widdyń. Do *Fremdenblattu* piszą nawet z Bukaresztu, że to jest *minimum* żądań rossyjskich. Ten sam dziennik zapisując pierwsze kroki, zmierzające do zawarcia pokoju, przestrzega przed zbyt różowemi nadziejami. Choćby rozejm został zawarty, to pokój jeszcze daleko. W takim tylko wypadku zażegnane zostaną dalsze niebezpieczeństwa, jeśli w gabinecie angielskim zwycięży przekonanie, że n e u t r a l i z a c y i D a r d a n e l s k i e j c i e ś n i n y nie da się zapobiedz bez wywołania w o j n y p o w s z e c h n e j e u r o p e j s k i e j, i że poprzestać tylko należy na obmyśleniu środków, któreby ubezpieczały od nadużyć wolnej żeglugi po Bosforze.

Wiedeń, 10 stycznia. (*Tel. pr.*) Reuf basza wyjechać ma do rossyjskiej głównej kwatery w Bogot celem z a w a r c i a z a w i e s z e n i a b r o n i.

Do *Deutsche Ztg.* telegrafują z Belgradu, że T u r c y o d p a r l i a t a k s e r b s k i na Prystinę. Natomiast udało się Serbom zająć fort Midhat pod N i ż e m.

Rzym, 10 stycznia. Wydana w nocy Gazeta Urzędowa ogłasza wstąpienie na tron Humberta i zatwierdzenie obecnego gabinetu. Nowy król wydał proklamacyę, w której powiada, że w „obecnej chwili" jedna tylko pociecha jest możliwą, a pociechą tą jest okazanie się godnymi zgasłego króla. Ja uczynię się godnym mego ojca, wstępując w ślady jego, wy zaś trwając w cnotach obywatelskich, które pomogły zgasłemu uczynić Italię wielką i zjednoczoną. Jedyną moją ambicyą będzie zasłużenie sobie na miłość narodu. Wasz pierwszy król nie żyje. Jego następca da wam dowód, że instytucye nie umierają. Stańmy razem w zgodzie i w tej godzinie wielkiej boleści utwierdźmy ową zgodę, która zawsze była zbawieniem Włoch".

Tyflis, 9 stycznia. (Depesza urzędowa). Po obsadzeniu wsi Ilodża przez Rossyan i rozszerzeniu rekonesansów na południe Ilidży przerwano bezpośrednie komunikacye między Erzerum a Trapezuntem. Mukhtar basza znajduje się z małym oddziałem w Bajburt. Ismaił basza objął komendę w Erzerum.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 stycznia 1878, godz. 2 13 min. Losy kredytowe 159·50, Węg. akcye kredyt 204·50, Akcye anglo-austr. 93·80, Akcye banku Union 64·75, Akcye kolei Karola Ludwika 245·50, Akcye kolei północnej 196·75, Akcye kolei południowej 76·—, Akcye kolei Alföld 113·50, Akcye kolei Elżbiety 163·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 120·50. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 109·50 Akcye kolei Rudolfa 117·50, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw w złocie 66·25, Galic. oblig. indemn. 86·—, Losy z r. 1864 136·75, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 104.50, Akcye banku obrotowego 98.—. Losy tureckie 13·—, Akcye kolei węg.-galic. 92·—, Akcye kolei państwowej 253·25, Akcye banku związkowego 72·—, Rubel papierowy 1·21, Węgierskie losy 76·—, Mark niem. 58·95. Usposobienie silne.

Wiedeń, dnia 10go stycznia godzina 10 min. 48. Akcye kredytowe 219·70, Anglo-Austr. 96·50, Unionsbank 65.75. Kolej Karola Ludwika 247·40. południowa —·—. Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Gal. bank rustykalny —.—, Losy z r. 1860 ——, Napoleonsdor 9·52½. Usposobienie bardzo silne.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński

OD EKSPEDYCYI

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Przewodnik naukowy i literacki" za styczeń dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 10 stycznia 1878 godz. 7 rano

Barometr 723.94 mm. Psychrometr suchy— 4.8°C. Psychrometr wilgotny— 5.0°C. Prężność pary 3·0mm. Wilgoć 95%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2 Ozon 8. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin

Temperatura powietrza— 3·8°R.

Barometr idzie w górę.

Przyjechali do Lwowa

dnia 10 stycznia 1878.

Hotel George'a.

Pp. Dr. K. Żywicki z Tarnopola. Dr. Przezdziecki z Franzensbadu. E. Dzwonkowski z Gromnik. A. Gärtner z Grefeld. Podlewska z Czernicy.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. A. Nowakowski z Wiednia. M. Chojecki z Wołynia. A. Cielecki z Porchowa. S. Irsay z Wolicy. I. Łukasiewicz z Chorkówki. Z. Słonecki z Jurowca. J. Taraszkiewicz z Kijowa. Dr. M. Fedorowicz z Ropy. W. Bieliński z Rossyi. W. Lubomęski z Kozłowa. P. Zbrożek z Rudek.

Hotel Langa.

Pp. H, Roedder z Remscheid. J. Faltis z Wiednia. J. Tandler z Wiednia.

Hotel Warszawski.

Pp. G. Bieniaszewski z Wysoka. F. Borgenicht z Wiednia. H. Brenner z Petersburga.

Hotel Krakowski.

Pp. J. Witosławski z Witosławia. L. Radzikowski z Dzikowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Czosnowski do Brodów. Z. Dembowski do Czerniowiec. E. Komarnicki do Rzeplina. J. Mrozowicki do Bednarówki.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwow, dnia 9 stycznia 1878.

	płacą walutą austr. zł. ct.	żądają walutą austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	245 —	247 —
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 zł. m. k.	119 50	121 50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	240 —	243 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	214 —	218 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	84 25	85 —
„ „ „ 4% „	78 40	79 25
„ „ „ 5% okresowe	84 25	85 —
Banku hip. galic. 6% w. a.	89 40	90 25
Listy dłużne . Z. kr. wł. 6% w. a.	93 50	95 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90 25	91 30
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	— —	— —
„ „ 6 w. a. w 30 lat.	— —	— —
4. Oblig. za 100 zł		
indemniz. gali . 5% m. k.	85 80	86 65
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	89 25	90 50
5. Losy Miasta Krakowa	14 —	15 25
„ Stanisławowa	21 —	22 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 50	5 60
Dukat cesarski	5 54	5 62
Napoleondor	9 50	9 58
Półimperyał	9 62	9 82
Rubel rossyjski srebrny	1 77	1 87
„ „ papierowy	1 19½	1 21½
100 marek niemieckich	58 50	59 50
Srebro	103 25	105 —
Kupony w srebrze	103 —	104 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 stycznia 1878.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot		
maj-listopad	62.95	63.10
luty-sierpień	62.95	63.10
Jednolity dług Państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	66.40	66.60
kwiecień-październik	66·40	66.60
Losy z roku 1839 całe	295·—	300·—
„ „ 1839 piąta część 0%	295.—	300.-
„ „ 1854 po 250 złr.	108 50	109 50
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	112 80	113 20
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	122.50	123 —
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	136.25	136.75
„ „ 1864 „ po 50 złr.	135.50	136.50
Renty Como po 42 lir. aus.	21 50	22 50
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	140 25	140 75
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	100 —	100.25
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	74 20	74 35
2. Obligacye indemn. 5% za 100 złr.	103 25	103.75
Czech	82.50	83.25
Bukowiny	86.—	86 50
Galicyi	104 —	104 25
Niższej Austryi	75 90	76.50
Siedmiogrodu	77.25	77.75
Węgier		
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	91 75	92 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	206.30	206 60
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	720 —	730.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. hndl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	797.—	800.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr tow. żeglugi par. po 500 zł. m.	348 —	350 —
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	159 —	160 —
Kol. Preszów-Tarn.(w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Połu. kolei po 1000 zł	1953	1958 —
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	244 —	244 25
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	119 —	119.50
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	251.25	251.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	75.25	75 75
f. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	91.75	92.25
5. Listy zast. losowan.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	104.50	105.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	87.50	88.50
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	95.—	96.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	87 —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	78 —	78 75
„ „ „ „ po 5%	84 25	84 75
„ „ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	84 25	84 75
Gal. banku hipot. po 6%	89 50	90.—
Gal. zakł. kred. włość. po 5%	94.50	95.50
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	82 —	82.50
„ „ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	94 25	94 75
„ „ „ po 5%	84.50	85.—
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	67.—	68 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w sz.) a 300 zł. 5% w srebr.	62 —	63.—
Kol. poł. po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
„ „ 100 zł. w. a.	96 —	98 —
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	100 75	101.
„ „ „ „ II. emisyi	99.75	100 25
„ „ „ „ III. „	97 —	97 30
„ „ „ „ IV. „	95.75	96 25
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. II. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1865	76.—	76.25
z r. 1867	73.50	74 —
z r. 1868	64.—	69.50
z r. 1872	63.25	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł 5% w srebrze	64 25	64 50
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	159.50	160 —
Clarego po 40 zł. m. k.	28	28.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł m. [illegible]	23 50	24 50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	13.—	13.25
Losy miasta Krakowa	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	29.-	29.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.—	28.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	39.50	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	30.75	31.25
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł wa.	21.50	22 —
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. m.	21.75	22.25
Windischgrätza po 20 zł m. k.	25.25	25.75
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł w. p. n	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p,	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.60	120.—
Paryż za 100 fr.	47.70	47.80
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.50	5 67.50
„ pełnej wagi	5.66.50	5.67 50
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.58.—	9.59.—
Rossyjski imperyał	9.82.—	9.84.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	103.90	104.10

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 9 stycznia

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	35
„ „ „ w srebrze	66	80
Renta w złocie	74	45
Losy pożyczki z roku 1860	113	40
Akcye banku wiedeńskiego	810	—
„ „ kredytowego	215	50
Londyn	119	20
Srebro	103	85 —
Napoleondor	9	53½
Dukat cesarski men.	5	62—
100 marek niemieckich	58	90

Dziennik Urzędowy.

(6934 1—3) **Edykt.**

L. 11574. C. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu niewiadomej p. Józefie Wysłobockiej wiadomo czyni, że tusądowa uchwała z dnia 30 czerwca 1877 l. 5832, którą protokół ocenienia realności pod CNr. 8 i 7¾ w Stanisławowie położonych w sprawie egzekucyjnej Stanisławowskiego banku zaliczkowego przeciw niej o zapłacenie resztującej sumy 1240 złr. w. a. z pn. do wiadomości sądu przyjęto, po adw. drowi. Szeparowiczowi jako ustanowionemu celem bronienia praw tej nieobecnej kuratorowi doręczoną została.

Stanisławów dnia 13 października 1877.

(156) **Ogłoszenie.**

L. 325. C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy w Tarnopolu oznajmia, że dochodzenia w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Ihrowice dnia 24 stycznia 1878 się rozpoczną.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed dochodzeniami kierującym się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Tarnopol dnia 8 stycznia 1878.

(6957 1—3) **Edykt.**

L. 5687. W stanie biernym realności w Nowym Sączu położonej Exróżancowej zwanej dotąd na rzecz Antoniego Gutowskiego zaintabulowanej a obecnie Jana Kosmana, Adolfa, Juliana, Marcelego Gutowskich i Honoraty Zagurowskiej własnej jest dom I. pag. 257. n. 4 on. opisane poręczenie Tomasza i Joanny małżonków Gutowskich z dokumentu z dnia 20 lutego 1802 zaingrosowanego w księdze instr. tom. IV. pag. 521 N. S. 350. za sumę pupilarną Filipa Woszczyńskiego podniesioną z depozytu sądowego przez Jana Sroczyńskiego w kwocie 500 złr.

Ponieważ od czasu wpisania tej wierzytelności już więcej jak 50 lat upłynęło a uprawnieni takowej dotąd nie poszukiwali przeto na żądanie teraźniejszych właścicieli tej realności Jana Kosmana, Adolfa Gutowskiego, Juliana Gutowskiego, Marcelego Gutowskiego i Honoraty Zagurowskiej wzywa się powyż wymienionych uprawnionych z życia i miejsca pobytu niewiadomych dla których p. adwokata dr. Żelechowskiego kuratorem ustanowiono jakoteż i dla tych których do powyższej wierzytelności pretensye sobie rościli — aby prawa swoje do 31 grudnia 1878 w sądzie tutejszym zgłosili gdyż po upływie tego czasu powyższa pozycya na żądanie proszących za umorzoną uznaną i ze stanu biernego rzeczonej realności Exróżańcowej wykreśloną zostanie.

C. k. sąd obwodowy

Nowy sącz 1 grudnia 1877.

(6955 1—3) **Edykt.**

L. 15289. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Tadeusza Preka, z życia i miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierców jego z imienia i życia i. miejsca pobytu nieznanych, że przeciw niemu, o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Krywe zapisanej w ks. dom. 70 pag. 460 n. 25 on. ewikcyi z pn. Mikołaj i Julja Pisarczuki pozew wytoczyli naco uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 15289 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 30 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. dr. Żezulki z zastępstwem p. adw. dr. Dworskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać bądą musieli.

Przemyśl 14 listopada 1877.

(164 1—3) **Konkurs** L. 11251.

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie w Stryju rozpisuje się konkurs do 15 lutego 1878. Chcący ubiegać się o tą posadę muszą być wyznania mojżeszowego, mieszkać w Stryju lub też stale się tu osiedlić, i wnieść swoje własnoręcznie pisane podania do tutejszego c. k. Starostwa wykazując swiadectwami legalnemi:

1. Wiek,
2. Obywatelstwo austryackie z krajów w Radzie Państwa reprezentowanych,
3. Dokładne władanie językami krajowemi w piśmie i mowie,
4. Nieskazitelne zachowanie się, stopień wykształcenia i obecne zatrudnienie.

Oprócz tego winni będą wykazać się świadectwem odbytego egzaminu na podstawie rozporządzenia w. c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15 marca 1875 l. 14095 lub poddać się takiemu egzaminowi.

Jako wynagrodzenie przyznaną będzie prowadzącemu metryki za każde wpisanie aktu metrykalnego jako też za każde wystawienie poświadczenia metrykalnego opłata 50 centów, za wystawienie zaś wyciągu familijnego w wykonaniu ustawy o poborze wojskowym kwota 1 złr.

Stryj dnia 12 grudnia 1877.

C. k. Starosta.

(7013 1—3) **Edykt.**

L. 54207 C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni. iż w skutek podania Malwiny z Kubajewiczów Kośnierskiej z dnia 13 października 1877 do l. 54207 przeciw niewiadomym z imienia i z miejsca pobytu spadkobiercom ś. p. Leona Załęskiego o wykreślenie prenotacyi praw dzierżawnych dóbr Kolbajowice instr. 537 pag. 28 n. 1 on. i instr. 485 pag. 344 n. 1 on. ze sum 400 złr. i 600 złr. m. k. z pn. ze stanu biernego dóbr Kolbajowice na resztującą cenę kupna tychże dóbr przeniesionych uchwałą z dnia 1 grudnia 1877 do l. 54207 w myśl §. 45. ust. hip. termin na dzień 16 stycznia 1878 o 11 godzinie przed południem wyznaczony został, którą uchwałę równocześnie dla niewiadomych z miejsca pobytu do rąk ustanowionego kuratora w osobie tutejszego adwokata dr. Siterskiego z zastępstwem adwokata dr Jamińskiego się doręcza.

Niniejszym więc edyktem wzywa się wyż wymienionych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 1 grudnia 1877.

(154 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2409/pr. C. k. prezydent sądu krajowego wyższego zamianować raczył na Iszy okres sądu przysięgłych, który się rozpocznie dnia 20 lutego 1878 przewodniczącym prezydenta sądu obwodowego Józefa Dittricha zaś zastępcami przewodniczącego radców sądów krajowych Gustawa Schenka, Ludwika Majewskiego, Jana Czaczkowskiego i Ludwika Słotwińskiego.

Prezydyum sądu obwodowego

Sambor 8 stycznia 1878.

(120 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7851. C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kred. włościańskiego przeciw Wenzlowi Łubyk i Hryciowi Sołowka celem ściągnienia kapitału 300 zł. a względnie 274 zł. 52 ct. w. a. z odsetkami po 12% od 2 lutego 1875 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi tudzież dalszemi 3 proc. odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów sporu w kwocie 14 zł. 98 ct. w. a. już poprzednio przysądzonych i dalszych kosztów 4 zł, 62 ct. w. a. realność pod Nk. 413 w Czortowcu położona ciała tabularnego nie stanowiąca na dniu 5 lutego 1878 lub na dniu 5 marca 1878 każdym razem o godz. 9 z rana powyżej lub za cenę szacunkową w wysokości 600 zł. ustanowioną a na dniu 2 kwietnia 1878 o godz. 9 z rana poniżej ceny szacunkowej na miejscu w Czortowcu w kancelaryi gminnej sprzedaną będzie.

Kupić chęć mających wzywa się by w dniu licytacyi się jawili odsełając ich do do przeglądnięcia warunków licytacyjnych do ts. registratury.

Obertyn dnia 18. listopada 1877.

(7126 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9251. Dobromilski sąd powiatowy ogłasza, że w dniach 25 stycznia, 1 marca i 5 kwietnia 1878. każdym razem o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną będzie przymusowa sprzedaż realności Antoniego i Heleny Gułajów w Kropiwniku pod lk. 16 położonej, na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 375 złr. 3 ct. w. a. z ceną wywołania 800 zł. a wadyum 80 zł. w. a.

Warunki wolno jest w registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Sabina Budzynowskiego z Dobromila.

Dobromil dnia 7 grudnia 1877.

(6950 1—3) **Edykt.**

L. 5368. C. k. sąd powiatowy w Kamionce strum. podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 13 października 1877. l. 8445 uznaje Stefana Hrynycę z Obydowa głupkowatym i nadaje mu kuratora w osobie Wasyla Litwina z Obydowa.

C. k. sąd powiatowy

Kamionka dnia 2 grudnia 1877.

(6952 1—3) **Edykt.**

L. 34554. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Henryka Komara że przeciw niemu firma Kurnatowski i spółka w Krakowie wniosła pod dniem 6 grudnia 1877 do l. 34554 pozew wekslowy o zapłacenie sumy 400 zł. z pn. w załatwieniu którego ts. uchwałą z dnia 7 grudnia 1877, l. 34554 nakaz zapłaty wydanym został i dłużnikowi polecono aby sumę wekslową z pn. w dniach trzech zapłacił albo w tym samym czasie zarzuty wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest przeto w celu zastępowania go na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Wilkosza z zastępstwem adw. Goldmanna kuratorem nieobecnego ustanowiono i temuż wydany nakaz doręczono.

Zaleca się zatem niniejszem edyktem pozwanemu aby potrzebne dowody ustanowiomu dla niego zastępcy udzielił lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł wogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków 7 grudnia 1877.

(6953 1—3) **Edykt.**

L. 15288. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Dyamiana Niesiołowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierc6w ich z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Krywe trzyletniej dzierżawy tych dóbr i sumy 10500 zł. pol. Mikołaj i Julia Piasarczukowie pozew wytoczyli naco uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 15288 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 30 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. dr. Zezulki z zastępstwem p. adw. dr. Dworskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl 14 listopada 1877.

(6954 1—3) **Edykt.**

L. 15287. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Michała Borkowskiego i Teresię i Rozalię Baczyńskich z życia i miejsca pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców ich z imienia życia i miejsca pobytu nie znanych, że przeciw nim, o wykreślenie ewikcyi za sumę 2000 zł. ze stanu biernego dóbr Krywe dom. 70 pag. 456 n. 12 on. Mikołaj Pisarczuk i Julia Pisraczuk pozew wytoczyli naco uchwałą z dnia dzisiejszego do 15287 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 30 dni polecono.

Oraz postanawił dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. Zezulki z zastępstwem p. adw. dr. Dworskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl 14 listopada 1877.

(6851 1—3) **Edykt.**

L. 3502. Kołomyjski c. k. sąd obwodowy z miejsca pobytu niewiadomemu Zacharyaszowi Krysztofowiczowi wiadomo czyni, że Aleksander Zaleski dnia 19go kwietnia 1877 do L. 3502 wniósł do tutejszego c. k. sądu obwodowego doniesienie, iż zamierza z kompleksu folwarków Wincentówka i Łany w Kołomyi a względnie z parceli wedle nowego pomiaru Nr. kon. 3970 zaś wedle pomiaru z r. 1820 L. top. 2190 sub. rep. 606 oznaczonej wydzielić przestrzeń 2 morgów 1045 kwadr. sążni bez przeniesienia prawa hipoteki resztującej ceny kupna 6000 zł. w. a. z p. n. na rzecz Zacharyasza Krysztofowicza w stanie biernym tych dóbr zaintabulowanego.

Poleca się zatem z miejsca pobytu niewiadomemu Zacharyaszowi Krzystofowiczowi uwiadamiając go że równocześnie ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Rasza z substytucyą adw. dr. Dębickiego, by do 30 dni przeciw temu zamierzonemu wydzieleniu zarzuty swoje wniósł lub wcześnie informacyę do wniesienia takowych ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sąd zawiadomił, gdyż bo bezskutecznym upływie tego terminu uważać się będzie, iż Zacharyasz Krzystofowicz na to wydzielenie zezwala i swego prawa hipoteki z dniem kiedy tabularne odpisanie nastąpi się zrzeka.

Kołomyja dnia 16go maja 1877

(6862 1—3) **Edykt.**

L. 38.521. C. k. lwowski sąd krajowy ogłasza, że na prośbę Fryderyka Sabatowskiego przeciw spadkobiercom ś. p. Józefa i Maryi Jurkowskich, mianowicie pełnoletniemu Józefowi i Maryannie Jurkowskim, Franciszce Jurkowskiej; małoletniej do rąk opiekuna Franciszka Sturma i pełnoletniemu Janowi Jurkowskiemu pto 197 zł. 40 ct. w. a. zpn. celem zaspokojenia nakazem zapłaty z d. 27 lipca 1854 do l. 6670, na realności l. 112¼ we Lwowie położonej początkowo Dom. 31. p. 537 n. 6 on. na rzecz Zuzanny Sidorowiczowej, nareszcie jak Dom. 152. pag. 321 n. 17 on. na rzecz Fryderyka Sabatowskiego intabulowanej sumy 188 zł. m. k. czyli 197 zł. 40 ct. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2 listopada 1851 bieżącemi i kosztów sporu w kwocie 5 zł. 42 ct. m. k. czyli 5 zł. 97 ct. w. a. tudzież kosztów egzekucyi w kwocie 12 zł. 98 ct. i niniejszem przyznanych w kwocie 67 zł. 77 ct. w. a. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 112¼ we Lwowie, obecnie wedle Dom. 152 pag. 313 n. 9. haer. w jednej połowie Józefa Jurkowskiego, zaś wedle Dom. 152 pag. 313. n. 10 haer. w trzech czwartych częściach, z drugiej połowy Józefa i Maryanny tudzież nieletniej Frańciszki Jurkowskiej, w końcu w jednej czwartej części z drugiej połowy Jana Jurkowskiego własnej wyż rzeczonej sumie za hipotekę służącej w tutejszym sądzie w dwóch terminach a to: 31go stycznia 1878 i 28 lutego 1878 każdym razem o godzinie 11tej rano przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się podług aktu oszacowania z dnia 27 grudnia 1875 r. wykazaną wartość szacunkową w sumie 1782 zł. 82 ct. w. a.

Każdy z licytujących ma złożyć, przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi sądowej wadyum 10% we włącznej sumie 179 zł. w. a. bądź w gotowiźnie lub książeczkach kasy oszczędności lub też w innych efektach do lokacyi kapitałów pupilarnych przydatnych. Gdyby na wyż rzeczonych dwóch terminach sprzedaż realności pod l. 112¼ wyżej lub za cenę wywołania do skutku nie przyszła, natenczas wyznacza się w celu ułożenia przystępniejszych warunków licytacyi termin w sądzie tutejszym na dzień 5 marca 1878 o godzinie 4tej po południu w biórze Nr. 8. na którym strony interesowane tem pewniej stanąć mają, ileże niestojący jako do zdania większości przystępujący uważany będzie.

Resztę warunków licytacyi, jako też wyciąg tabularny realności w mowie będącej przejrzeć można bądź w tusądowej registraturze bądź też na terminie licytacyjnym wobec komisyi sądowej. O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane, mianowicie: wszystkich wierzycieli a to, wiadomych do rąk własnych, tych zaś którzyby po dniu 16 lipca 1877 prawo hipoteki na powyższej realności uzyskali, lub którymby bądź uchwała obecna bądź którakolwiek z późniejszych w tym przedmiocie wydanych doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego równocześnie kuratora pana adwokata dr. Hryszkiewicza z substytucyą pana adwokata dr. Bodeka i przez edykt niniejszy.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 17 listopada 1877.

(6937 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 18.288. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Leokadya z Reklewskich Nartowska przeciw niewiadomym z miejsca pobytu i życia Franciszkowi i Maryannie małżonkom Holzerom o ekstabulacyę prawa do 6cio letniej dzierżawy całych dóbr Kowalowa z wyłączeniem folwarku „folwark Górny Siciny“ zwanego łącznie z kwotą 2800 zł. m. k. wedle Dom. 241 p. 270 n. 42 on. na rzecz Franciszka i Maryanny małż. Holzerów w stanie biernym dóbr Kowalowa zaintabulowanego, tudzież oznaczenie prawa własności do sumy 2800 zł. m. k. czyli 2940 zł. w. a. pod dniem 13 listopada 1877 L. 18.288 skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin 30 dniowy do wniesienia obrony wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata dr. Tokarza z zastępstwem p. adw. dr. Forysta na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Tarnów dnia 22go listopada 1877.

(6939 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 18.466. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Hirsch Schenkel przeciw z miejsca pobytu i życia niewiadomemu Janowi Seemanowi o wyelimiuowanie sumy 400 zł. m. k. czyli 420 zł. w. a. z tabuli płatniczej do ceny kupna realności Nr. 13 w Tarnowie na Zawalu położonej. pod dniem 15 listopada 1877. L. 18466. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin 30 dniowy do wniesienia obrony wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Jana Seemana nie jest wiadomy przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata dr. Stanisława Tokarza z substytucyą adw. dr. Forysta na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Tarnów dnia 22 listopada 1877.

(6981 1—3) **Edykt.**

L. 2227. W stanie biernym realności pod l. k. 1 w Starym Sączu, niegdyś Wincentego Reszkiewicza a obecnie Józefy Barycz owej własnej, jest według Dom. XIII, pag. 11, poz. 4, pod dniem 13 lipca 1822 zaintabulowana suma 1100 zł. w bankocetlach, bez wymienienia wierzyciela.

Wprowadzając na prośbę właścicielki postępowanie amortyzacyjne, wzywa się niewiadome osoby, któreby do powyższej sumy prawo sobie rościły, a dla których kuratora w osobie Jędrzeja Mazurka ze Starego Sącza się ustanawia, aby takowe do dnia 10 grudnia 1878. pod rygorem uznania tej pretensyi hipotecznej za umorzoną, w tutejszym sądzie zgłosiły.

C. k. sąd powiatowy.

Stary Sącz 7 listopada 1877.

(160 1—3) **Konkurs.**

L. 188/pr. Trzy posady radców a to:

1) 2 przy sądzie krajowym we Lwowie,

2) 1 przy sądzie obwodowym w Stanisławowie, lub w razie przeniesienia przy innym sądzie kolegialnym w VII klasie rangi ze systemizowanemi należytościami są do obsadzenia.

Kompetenci wniosą swoje należycie udokumentowane podanie w drodze przepisanej, a to co do posad ad 1. do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie, co do posady zaś ad 2, do Prezydyum sądu obwodowego w Stanisławowie, w terminie 14 dniowym.

Lwów 8 stycznia 1878.

(6731 1—3) **Edikt.**

Zl. 31502. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der Hypothekarkapitals pr. 3000 fl. ö. W. sammt 6 prc. vom 28 November 1873 laufenden Interessen und Exekutionskosten die exekutive Feilbiethung der in Krakau sub. Nr. 33 Std. VIII gelegenen dem H. Josef und Fr. Joseline Eheleute Löbenstein gehörigen Realität am 24 Jänner 1878 um 10 Uhr Vormittags bei dem hiesigen k. k. Landesgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden, wobei diese Realität auch unter dem Schätzungspreis wird hieramt gegeben werden:

1. Gegenstand der Feilbiethung bildet die in Krakau sub Nr. 33 Stdt VIII dem Hrn Josef und Fr. Josefine Löbenstein gehörige Realität.

II. Als Ausrufspreis der Realität wird der erhobene Schätzwerth pr 13611 fl. 55 kr. öst. W. angenommen werden.

III. Die Kauflustigen sind gehalten, vor dem Beginne der Feilbiethung zu Händen des Herrn Feilbiethungs-Commissärs ein Vadium in der Höhe von 1362 fl. öst. W. entweder in Baarem oder in Staatsobligationen oder in Pfandbriefen der galizischen Hypothekenbank nebst Coupons nach dem lezten Courswerthe, welcher jedoch nie höher als im Nominalwerthe angenommen werden darf, zu erlegen. Das vom Ersteher erlegte Vadium wird zurückbehalten, dagegen das der anderen Lizitanten sofort nach der Feilbiethung zurückerstattet werden. Die übrigen Lizitationsbedingnisse sammt dem Schätzungsakte der feilzubiethenden Realität können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von der Ausschreibung werden die Streittheile sämmtliche bekannte Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, die Nachlaßmasse des Jakob Sigmund der dem Aufenthalte nach unbekannte Adolf Tugendhat durch den Curator Dr. Weigel, die Gläubiger aber welche nach dem 23 September 1876 in Grundbuch dieser Realität gelangt sind, und denen der gegenwärtige Bescheid aus welchem immer Grunde nicht rechtzeitig oder gar nicht zugestellt werden konnte, durch den Curator Adv. Dr. Weigel verständigt.

Krakau, 23 November 1877.

(6712 1—3) **Edikt.**

Z. 54580. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Vornahme der mit dem hg. Beschluße dtto 6 Oktober 1876 Z. 45128 zur Einbringung der Schuldforderung von 1100 fl. sammt 24 prz. Vertrags- und 12 prz. Verzugs-Zinsen vom 6 Juli 1875, dann der zuerkannten Exekutionskosten pr 7 fl. 50 kr., 30 fl. 45 kr., 30 fl., 15 fl. 75 kr. zu Gunsten des Jakob Madfes bewilligten exekutiven Feilbiethung der dem Alois Gigel, der Marianna Gigel. Marie Gigel vereh. Skrzyszewska und der Karolina Gigel vereh. Leblang laut Dom. 100, pag. 347 n. 5 haer. eigenthümlich gehörigen Antheile der sub. Nr. 476 zweites Viertel in Lemberg liegenden Realität der dieser Schuldforderung ut Dom 194 pag. 290 n. 16 on. zur Hypothek dienenden in Lemberg sub Nr. 479 zweites Viertel liegenden Realität, der der Josefa Słoboda vereh. Gigel laut Dom 34 pag. 37 n. 4 haer. eigenthümlich gehörigen Antheile der in Lemberg sub Nr. 496 zweites Viertel gelegenen Realität, endlich der dem Franz Skrzyszewski laut Dom. 138 pag. 386 n. 7 haer. eigenthümlich gehörigen in Lemberg sub Nr. 750¼ gelegenen Realität drei Termine, namentlich auf den 17 Jänner, 14 Februar und 14 März 1878 jedesmal um 10 Uhr Vormttgs bestimmt werden, an welchen diese Realitäten und Realitatsantheile unter den mit dem h. g. Beschluße ddto 6 Oktober 1876 Z. 45128 festgesetzten in dem Amtsblatte der „Lemberger Zeitung“ verlautbarten Bedingungen hiergerichts werden veräußert werden mit dem Beisatze, daß im Falle diese Realitäten und Realitätsantheile in den ersten zwei Terminen nicht über oder um den Schäzungspreis und am dritten nicht um einen Preis, welcher zur Befriedigung sämmtlicher auf den zu veräußernden Realitäten und Realitätsantheile intabulirten Gläubiger ausreichen sollte nicht veräußert werden könnten, zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 21ten März 1878 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, zu welcher sämmtliche Gläubiger mit dem Beisatze vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden als der Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden beitretend angesehen werden würden.

Wovon beide Theile, die über den obigen Realitäten und Realitätsantheilen versicherten Gläubiger wie auch die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Mendel Piepes, Petronela Słoboda, Moses Felig, Maryanna Zapuchły geb. Dolner, Mendel Noskes, Josef Prętkiewicz, Feliks Niedzielski, Katarina Kupińska, Agnes Kamińska, Apolonia Iduszkiewicz, Josef Iduszkiewicz als Miteigenthümer der Realität Nr. 476 zweites Viertel oder im Falle ihres Absterbens ihre unbekannten Erben und Rechtsnachfolger, dann die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben nach Albert Majdisiewicz, Benedikt Adam Tomicki und Regina Majdisiewicz so wie alle, an die der Lizitationsbescheid und die weiteren Exekutionsbescheide gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, oder die nach dem 20 Juli 1876 ins Grundbuch gelangen sollten durch den hiemit in der Person des Advokaten Dr. Skałkowski mit Substituirung des Advokaten Dr. Kuczkiewicz bestellten Curator und mittelst dieses Edictes verständiget werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg am 3 November 1877.

(6964 1—3) **Edykt.**

L. 8007. C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Warwarę Palij, aby się celem oświadczenia do spadku po jej ojcu Oleksie Palij, w Rakowcu 24 sierpnia 1855 beztestamentalnie zmarłym, w przeciągu jednego roku w tut. sądzie zgłosiła, gdyż inaczej spadek ten z kuratorem dla niej ustanowionym Michałem Leszczyszynem z Rakowca, przeprowadzonym zostanie.

Szczerzec 25 listopada 1877.

(6979 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 6710. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza. że dla uznanego za marnotrawcę Tymofija Kuryłowego z Zalesia kuratorem Jana Mandziłowskiego ustanowił.

Mielnica 21 listopada 1877.

(6975 1—3) **Edykt.**

L 16267. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, rozpisuje ponownie na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Abrahama Maneles w kwocie 990 złr. 9 ct. z pn. przymusową sprzedaż połowy realności pod l. 193 w mieście Przemyślu Lei Rubenfeld własnej w drodze powszechnego przetargu w jednym terminie dnia 28 lutego 1878 o godzinie 9 przed południem pod lżejszemi warunkami odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 4096 złr. 91½ ct. zniżone wadyum wynosi 300 złr. a. w.

Akt szacunkowy i wyciąg tabularny złożony w aktach sądowych do wolnego przeglądu.

Przemyśl 5 grudnia 1877.

(6935 1—3) **Edykt.**

16115. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Józefa hr. Colloredo z miejsca pobytu niewiadomego, że A. Mantel wniósł przeciw niemu pozew do pisemnego postępowania de praes. 20 listopada 1877 l. 16115 o zapłacenie kwoty 900 złr. w. a. z pn. i takowy ustanowionemu dla niego w osobie p. adw. dra Regera z zastępstwem p. adwokata dra Rosenbacha kuratorowi doręczono.

Wzywa się zatem nieobecnego p. Józefa hr. Colloredo, aby co do swej obrony z ustanowionym jak wyżej kuratorem się porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił, inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sam sobie przypisze.

Przemyśl dnia 28 listopada 1877.

(92) **Obwieszczenie.**

L. 13324. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu znosi konkurs do majątku Józefa Silbermanna z Jarosławia uchwałą z dnia 27 lipca 1876 l. 10907 otwarty.

Przemyśl 26 września 1877.

(83 3—3) **Obwieszczenie.**

L 404. Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 8 listopada z. r., l. 56181 ogłasza się niniejszem, że komisya licencyonowania ogiorów prywatnych odbędzie swe czynności:

w Kałuszu dnia 12 stycznia 1878 po południu;
w Rohatynie dnia 14 stycznia 1878;
w Bóbrce dnia 16 stycznia 1878;
w Horodence dnia 18 stycznia 1878;
w Zaleszczykach dnia 19 stycznia 1878;
w Borszczowie dnia 21 stycznia 1878; zaś tego samego lub następnego dnia:
w Tarnawce u p. Bocheńskiego;
w Samborze dnia 21 stycznia 1878 po południu po przybyciu pociągu kolejowego;
w Rudkach dnia 23 stycznia 1878;
w Jaworowie dnia 25 stycznia 1878;
w Żółkwi dnia 12 stycznia 1878 po południu;
w Sokalu dnia 14 stycznia 1878, zaś tego samego lub następnego dniw w Mycowie u p. Chulimki;
w Kamionce dnia 16 stycznia 1878;
w Złoczowie dnia 18 stycznia 1878;
w Tarnopolu dnia 19 stycznia 1878;
w Zbarażu dnia 21 stycznia 1877;
w Brzozowie dnia 17 stycznia 1878;
w Krośnie dnia 19 stycznia 1878;
w Limanowie dnia 21 stycznia 1878;
w Jarosławiu dnia 23 stycznia 1878;
w Przemyślu dnia 24 stycznia 1878;
w Rzeszowie dnia 24 stycznia 1878;
w Dąbrowej dnia 26 stycznia 1878;
w Wieliczce dnia 28 stycznia 1878;
w Krakowie dnia 29 stycznia 1878;
w Chrzanowie dnia 30 stycznia 1878;
w Wadowicach dnia 1 lutego 1878.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 4 stycznia 1878.

(77 3—3) **Edykt.**

L. 50195. C. k. sąd powiatowy miejsko del. S. I. we Lwowie zawiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu p. Adama Röbla, że ojciec tegoż Jozef Röbl umarł we Lwowie dnia 24 maja 1872 z pozostawieniem pisemnego testamentu. Wzywa się przeto Adama Röbla, jako domniemanego spadkobiercę, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego osobiście lub przez pełnomocnika do powyższego spadku się oświadczył, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z oświadczonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem adwokatem dr. Skowrońskim przeprowadzonem zostanie.

Lwów dnia 30 listopada 1877.

(76 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 4245. C. k. sąd powiatowy Rozwadowski oznajmia, że w dniach 5 lutego, 5 marca i 9 kwietnia 1878, każdym razem przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym publiczna sprzedaż przymusowa realności pod nr. k. 6 w Musikowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Tomasza Stelmacha należącej, celem wydobycia należytości Abrahama Schmida w ilości 48 zł. z pn.

Za cenę wywołania służy cena szacunkowa w ilości 505 zł. w. a. z której 10 proc. jako zakład chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć mają.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Rozwadów dnia 13 sierpnia 1877.

(7177 3—3) **Edykt.**

L. 7670. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25go lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Aloizy Emilii Boral o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 69 w gminie Wygnanka w powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z domu mieszkalnego wraz z podwórzem, szopą i ogrodem w Wygnance dolnej graniczących od północy do drogi prowadzącej do olejni Schmera Schwela, od wschodu do ogrodu Kościa Kossowicza od południa do ulicy miejskiej, a od zachodu do ogrodu Danyła Kłapouszczaka, w szerokości od strony północnej 24 sążni, od południowej 27, w długości, od zachodniej i wschodniej strony 68 sążni, dalej z pól ornych w Wygnance górnej a to, w niwie Werch gniły w objętości 1 morga 524 kwadratowych sążni, graniczącego z strony północnej do pola Jana Osochy, od południa do pola Daniły Kłapouszczaka, w niwie długie gony w objętości 2 morgi 506 kw. sąż. granicząceych od północy i południa do sugłówków gminnych, od zachodu do pola Daniły Klopouszczaka od wschodu do roli Łucia Kocowicza, w niwie „na Kopańcach“ w objętości 1396 kw. sążni, graniczących od drogi Staro Jagielnickiej. od wschodu do sugłówków, od północy do pola Daniły Kłapouszczaka, od południa do roli Łukasza Kocowicza, c. k. sądowi powiatowemu w Czortkowie poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie powiatowym przejrzanym być może a od dnia 1 listopada 1877 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 listopada 1877 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hypotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Czortkowie swoje oznajmienie do dnia 30go października 1878 r. tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 14 sierpnia 1877.

(6944 2—3) **Edykt.**

L. 5258. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do wiadomości, iż w sprawie sumarycznej Jakóba Trauriga przeciw Feliksowi Zieniewiczowi o zapłacenie sumy 113 zł. 34 ct. dla z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Feliksa Zieniewicza na podstawie §. 512 ustawy cywilnej kuratorem adwokata dr. Gaberle z Jarosławia ustanowionym został, a zarazem do dalszej rozprawy w sporze tym termin przy tutejszym sądzie na dzień 31 stycznia 1877 godz. 9 rano wyznaczono, wzywa się zatem z miejsca pobytu niewiadomego Feliksa Zieniewicza, aby temuż kuratorowi swoje dowody w tym sporze udzielił, lub też swego zastępcę sądowi wskazał.

Przeworsk 17 września 1877.

(7141 2-3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5400. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Martynowicza w ilości 8 złr. 40 ct. z przyn. zezwolił na przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę dwóch kawałków gruntu w zagrodzie Wąglarskiej w Kamesznicy położonych do Józefa i Michała Wąglaczów należących.

Licytacya odbędzie się w trzech terminach dnia 24 stycznia, dnia 21 lutego i dnia 14go marca 1878, każdym razem o godzinie 10 rano w biórze sądziego powiatowego.

Cena wywołania jednego kawałka wynosi 20 zł. a drugiego 15 zł.

Wadyum zaś wynosi 10 proc.

Milówka 30 listopada 1877.

(7221 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6072. C. k. sąd powiatawy Lutowiski podaje do publicznej wiadomości, że w w sądzie tutejszym 31 stycznia 1878, dnia 7 marca 1878 i dnia 11 kwietnia 1878, każdym razem o godz. 10 przed południem, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 7 w Rosochatem położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Onufra Sztyma, własnej, na zaspokojenie pretensyi gal. c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 zł. a względnie 95 ct. 92 ct. wal. a.

Cena wywołania wynosi 300 złr., zaś wadyum 30 zł.

Realność ta sprzedaną będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś w trzecim terminie także niżej ceny wywołania.

Lutowiska dnia 22 listopada 1877

(98 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2215 C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 89 zł. 19 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. kons. 42/96 subrep w Gnojnicach położonej, dłużnika Jana Lanicy własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 30 stycznia 1878, 4 marca 1878 i 28 marca 1878, w zabudowaniu sądowem każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej 50 zł. a. w.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Krakowiec dnia 15 lipca 1877.

(6866 2—3) **Edikt.**

Z. 59956. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird über Ansuchen der Thaida Gräfin Rzewuska, der Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen am 31 Dezember 1877 und am 30 Juni 1878 fällig werdenden 2 Zinsen Coupons a je 125 fl. von dem auf den Ueberbringer lautenden 5 prc. Pfandbriefe des galizischen Bodenkreditvereines Ser. II. Nr. 127 pr. 5000 fl. mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert solche in der Frist von von einem Jahre 6 Wochen und 3 Tagen welche bezüglich des einen Coupons mit dem 1 Jänner 1878 bezüglich des andern aber mit dem 1 Juli 1878 als dem Zahlungstage zu laufen beginnt, dem Gerichte um so gewisser vorzulegen, als sonst diese Coupons amortisirt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg am 17 November 1877.

(115 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9202. C. k. sąd powiatowy w Nisku oznajmia niniejszem, że dla zaspokojenia pretensyi Berla Messera w kwocie 155 złr. z pn., do licytacyjnej sprzedaży realności gruntowej w Łętowni, rozpisuje się trzy termina w dniach 28 stycznia, 28 lutego i 28 marca 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem; jako wadyum stanowi się kwota 142 zł., protokoła zastawowego opisania i oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Nisko dnia 29 listopada 1877.

(135 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 63591. W celu zabezpieczenia budowy dwóch tam poprzecznych przy tamie a. b. na Wiśle pod Lubaszem w ogólnej cenie fiskalnej 2679 zł. 71 ct. w. a. odbędzie się w c. k. Starostwie Tarnowskiem na dniu 31 stycznia 1878 w południe publiczna licytacya za pomocą ofert.

Warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonem c. k. Starostwie gdzie także w powyższym terminie najdalej do godziny 12 w południe mają być wniesione oferty zaopatrzone w 5% wadyum.

Oferty oddane po terminie lub nieułożone w przepisany sposób nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 31 grudnia 1877.

(7133 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19404. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Abraham Westreich przeciw Mojżeszowi Wulfowiczowi pto 275 zł. skargę wniósł, i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin na dzień 25 stycznia 1878 o godzinie 10 przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pobyt pozwanego nie jest wiadomem, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adw. dra Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Tarnów dnia 13 grudnia 1877.

(105 3—3) **Edykt.**

L. 60504. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że Benjamin Landesberg o uznanie ze 2/6 z 46/64 części i 6/64 części sumy 490 zł. są zapłacone, a tem samem ze stanu biernego realności pod l. 112 i 113²/₄ wykreślone być mają przeciw Rebece Halperstein, Izaakowi Herschowi, Samuelemu, Antoninie Brühl i Leontynie Kaweckiej a w razie śmierci przeciw spadkobiercom tychże, pod dniem 14 listopada 1877, l. 60504 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego pozew ten uchwałą z dnia 24 listopada 1877, l. 60504 do ustnej rozprawy z terminem do obrony na dzień 29 stycznia 1878 11 godzinę przed południem dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Izaak, Herscha, Samuelego, Antoniny Brühl i Leontyny Kaweckiej wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy we Lwowie do zastępowania na koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Wilhelma Zuckra z zastępstwem adwokata dr. Emila Byka kuratorem mianował z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów 24 listopada 1877.

(7138 3—3) **Edykt.**

L. 6482. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 100 zł. z pn. od Jana Lelito Franciszkowi Gutowi należącej się, odbędzie się w dniach 28 stycznia i 25 lutego 1878, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym publiczna licytacya realności włościańskiej pod l. d. 122 rep. 111 w Libiążu wielkim położonej, Jana Lelity własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 933 złr.

Wadyum wynosi 94 ct.

Na obydwu terminach posiadłość poniżej ceny kupna nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych, oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kuratorem dla tych wierzycieli niewiadomych obecnie, którzyby po dniu dzisiejszym, prawo zastawu lub inne jakie prawa do powyższej realności nabyli, lub którymby niniejsza rezolucya z jakichbądź powodów nie mogła być dość wcześnie doręczoną, ustanowiony tutejszy adwokat dr. Ludwik Myszkowski.

Chrzanów dnia 23 października 1877.

(74 3—3) **Edykt.**

L. 4394. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu rozpisuje w sprawie egzekucyjnej ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Fedkowi Matwisykowi pto. 93 zł. w. a. odnośnie do ogłoszenia z 10 sierpnia 1874, l. 3962 celem sprzedaży realności pod l. k. 77/75 w Gnojnickiej Woli położonej pod warunkami już ogłoszonemi ponownie trzy termina a to na dzień 28 stycznia, 4 marca i 3 kwietnia 1878 zawsze w zabudowaniu sądowem o godzinie 10 przed południem.

Krakowiec 30 września 1877.

(103 3—3) **Edykt.**

L. 7981. C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że 23 stycznia i 6 lutego 1878 o godzinie 10 rano odbędzie się dobrowolna publiczna sprzedaż:

a) placu z ogródkiem i budynkami pod nr. 43 w Tarnobrzegu

b) rólki z pod tegoż samego nr. przedmiot księgi gruntowej D. T. 1 p. 83 stanowiących, spadkobierców Stanisława i Maryanny Majewskich własnych.

Cena wywołania ad a) ustanowiona na 445 zł. a wadyum 46 zł., zaś ad b) na 200 zł. w. a., wadyum 20 zł., powyżej cen tylko sprzedawanemi zostaną.

Bliższe warunki są do przejrzenia w registraturze.

Tarnobrzeg 25 grudnia 1877.

(6879 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6687. W dniach 4 marca, 2 kwietnia i 7 maja 1878, każdym razem o 9 godzinie przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności Franciszka Ujdy z Charzewic na zaspokojenie należytości zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 196 zł. z pn.

Ceną wywołania jest 400 złr., zakład zaś wynosi 40 złr.

Warunki wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Rozwadów dnia 31 października 1877.

(84 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 171. Celem rozebrania budynku starego (tak zwanego pałacu) stojącego na gruncie przeznaczonym pod budowę gmachu sejmowego przy ulicy Słowackiego pod l. 717²/₄ czyli l. now. 8 odbędzie się dnia 22 b. m. na podstawie piśmiennych ofert publiczna licytacya na którą Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem przedsiębiorców niniejszem zaprasza.

Jako nieprzekraczalny termin do wniesienia ofert do Wydziału krajowego ustanawia się godzina 12 w południe dnia 23 stycznia r. b. poczem bezzwłocznie nastąpi otwarcie ofert.

Razem z ofertą ma być złożona kaucya wynosząca 150 złr. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych, sposobnych do lokacyi kapitałów pupilarnych. a obliczonych według kursu podanego w „Gazecie Lwowskiej“ w przededniu oddania oferty.

Kaucyę przyjmie kasa Wydziału krajowego, która składającemu wyda pokwitowanie, i potwierdzi odbiór kaucyi na kopercie oferty.

Warunki przedsiębiorstwa jakoteż wzory deklaracyi przejrzeć i otrzymać można w kancelaryi techniczno artystycznego kierownika budowy przy ulicy Słowackiego nr. 8 w godzinach przed południowych.

We Lwowie dnia 4 stycznia 1878.

(99 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5331. W dniach 12 lutego, 12 marca i 9 kwietnia 1878, każdym razem przed południem, sprzedane będą przymusowo ruchomości i realność pod nr. k. 19 w Brandwicy położona, Michała i Maryanny Wojtalów własne na zaspokojenie należytości Józefa Hirschhorna w ilości 270 zł. w. a. z przynależytościami.

Cena wywołania wynosi 840 zł. 50 ct. wal. a.

Zakład 85 zł.

Akt oszacowania i warunki wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rozwadów dnia 29 października 1877.

(91 2—3) **Edykt.**

L. 27917. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28 września 1877, l. 48175 publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Piaski wielkie i Rząka w powiecie sądowym Podgórskim położonych a wedle Dom. 379 pag. 92 n. 6 haer. dłużnika Jana Biberstein Starowiejskiego własnych na rzecz galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 8036 zł. 54 ct. w. a. wraz z prowizyą 4 proc. od dnia 31 grudnia 1873 bieżącą tudzież z prowizyą zwłoki od pojedynczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 225 zł. od dnia 1 stycznia 1874 zalegających, za każdą zapadłą ratę od dnia przypadłości, aż do dnia uiszczenia po 6 proc. liczyć się mającą z nadzwyczajnym dodatkiem 2 proc. jako też kosztów podania w kwocie 22 zł. 76 ct. a. w. odbędzie się w c. k. sądzie krajowym krakowskim w dwóch terminach dnia 7 lutego 1878 i 7 marca 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość tychże dóbr przy udzieleniu pożyczki w sumie 20915 zł. a. w. przyjęta, poniżej której dobra te na żadnym z tych terminów sprzedane nie będą.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2091 zł. 50 ct. w. a. bądź w gotówce, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu jednak nigdy nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej, jako wadyum złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wykaz hipoteczny dóbr sprzedać się mających wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Zarazem czyni się wiadomem, iż dla wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych jakoto: Gottfrieda Trammera, Anny Trammer, Tauby Ettinger, Ignacego Androszowskiego, Kazimierza Androszowskiego, Leiby Offena, Tytusa Lewandowskiego i Michaliny Lewandowskiej, tudzież dla wierzycieli, którzyby po dniu 17 lipca 1877 r. do hipoteki dóbr Piaski wielkie i Rząka Jana Starowiejskiego własnych, weszli lub którymby rezolucya, licytacyę tych dóbr rozpisująca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, do tego i następnych aktów kuratorem adw. dr. Starzewskiego z zastępstwem adw. dr. Stycznia ustanowiono.

Kraków 30 listopada 1877.

(6933 2—3) **Edykt.**

L. 34553. C. k. sąd krajowy podaje do wiadomości, iż na skutek pozwu wekslowego Bogumiła Sroczyńskiego przeciw Ludwice Komarowej, niewiadomej z miejsca pobytu, o zapłatę sumy wekslowej 2000 zł. w. a., na zasadzie którego równocześnie nakaz zapłaty na sumę 2000 zł. w. a. z procentem zwłoki 6% od dnia 13 listopada 1875, oraz kosztami pozwu w kwocie 5 zł. w. a., przeciw Ludwice Komarowej jako akceptance wekslu z daty Kraków 12 maja 1875, w 6 miesięcy od daty płatnego na sumę 2000 zł. w. a. opiewającego się wydaje, ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Ludwiki Komarowej kuratora ad actum w osobie adwokata Wilkosza z substytucyą adwokata Goldmana i poleca Ludwice Komarowej, aby przeciw rzeczonemu nakazowi zapłaty albo osobiście swe wniosła zarzuty, lub też ustanowionemu kuratorowi służących jej środków obrony dostarczyła.

Maków dnia 7 grudnia 1887.

(150 2-3). **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 20660. Wskutek upoważnienia wysokiego c. k. ministerstwa skarbu z dnia 27 września 1875 l. 24120 rozpisuje c. k. powiatowa dyrekcya skarbu w Tarnopolu ponownie na dzień 21 stycznia 1878 i tylko za wniesieniem pisemnych ofert publiczną licytayę w celu sprzedaży następujących realności należących do wysokiego eraryum a położonych w Narajowie Starostwa Brzeżańskiego mianowicie:

a.) Dworek tak zwane pomieszkanie rotmistrza wraz z budynkiem gospodarczym Nr. C. 16 pod parc. bud. 171, zajmujące gruntu 214□ sążni i ogród jarzynny pod par. grunt 103 zajmujący 211 sąż.□

b.) Dworek tak zwany pomieszkanie dla podwładnych oficerów Cnr. 17 parc. bud. 170 zajmujący 149 sąż.□

c.) Ujeżdżalnia parc. grunt. l. 102 zajmująca 647 sąż.□

d.) Ulica zajmująca 48 sąż.□ 7□ parc. grunt. l. 104.

e.) Plac zajmujący 64 sąż.□ parc. grunt l. 9237 i

f.) Kryta studnia na placu pod e.

Cena szacunowa wspomnianych realności wynosi 9753 złr. 7 cnt. to jest dziewięć tysięcy siedmset pięćdziesiąt trzy złr. 7 cent.

Pisemne oferty opieczętowane zaopatrzone 10 pr. wadyum ceny szacunkowej z dokładnem wyrażeniem powyższych i tylko złączenie licytować się mających przedmiotów i ceny ofiarowanej za nich, która nietylko cyframi lecz także i słowami wymienioną być ma, przyjmować się będą tylko do 10 godziny rano dnia do licytacyi wyznaczonego przez dyrektora c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Warunki licytacyi tudzież odnośny kosztorys szacunkowy przejrzeć można w urzędowych godzinach w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu
W Tarnopolu dnia 5 stycznia 1878.

(104 2—3) **Edykt.**

L. 9434. Do likwidacyi i oznaczenia pierwszeństwa wierzytelności zgłoszonych w konkursie Izraela Mojżesza Mendelbauma, zarazem też do ewentualnego zawarcia ugody, wyznaczam termin na dzień 8 lutego 1878 o 9 godzinie przed południem, i na takowy zawzywam do biora mojego w c. k. sądzie powiatowym w Wojniłowie wszystkich wierzycieli.

Wojniłów dnia 20 grudnia 1877.
C. k. sędzia powiat. jako komisarz konkursu.

(6888 2—3) **Edykt.**

L. 58535. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym nieobecnego Jana Ignacego dw. im. Drohojewskiego, iż na prośbę Horacego Barama z dnia 8 maja b. r. l. 24697 zezwolił swoją uchwałą z dnia 19 maja 1877 l. 24697 na zaintabulowanie jego za właściciela sumy 450 zł. w. a. z pn. w stanie biernym dóbr Wola Wysocka na rzecz Arona Kałusza zaintabulowanej i ustanowił mu kuratora w osobie tutejszego adwokata dr. Rogalskiego dla przestrzegania jego praw w tej sprawie, któremu doręczono wyż wspomnianą uchwałę.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 27 listopada 1877.

(140 2—3) **Edikt.**

Zl. 13562. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannt wo sich aufenthaltenden Ignac Deutler bekannt gegeben, daß Salamon Lowitz auf Grund des Wechselbriefes ddto Pest den 14 Februar 1877 über 114 fl. 26 kr. ö. W. unterm heutigen die Zahlungsauflage der Wechselsumme pr. 114 fl. 26 kr. ö. W. s. N. G. wider den Akzeptante Ignac Deutler erwirkt hat, und dieselbe dem für denselben bestellten Curator Hr. Adv. Dr. Seinfeld zugestellt wurde.

Stanisławów 31 October 1877.

(6867 2—3) **Edykt.**

L. 53448. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Agnieszkę Piotrowską, tudzież jej spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że Józef i Karolina małżonkowie Bant wnieśli pod dniem 9 października 1887 l. 53448 pozew przeciw tymże z prośbą o uznanie prawa własności do połowy gruntu w II dzielnicy bez Nr. kons. Dom. 23 pag. 249 n. 1 haer. na imię Agnieszki Piotrowskiej zapisanej i adnotacyę sporu i że ten pozew do postępowania pisemnego zadekretowany ustanowionemu dla pozwanych w osobie adw. dra Nurkowskiego ze substytucyą adw. dra Horwatha kuratorowi doręczony został.

Rzeczą więc pozwanej strony jest, do ustanowionego kuratora zgłosić się i temuż potrzebnej informacyi udzielić, lub też innego pełnomocnika sobie ustanowić i o tem sądowi donieść, słowem potrzebnych środków do obrony użył, bo inaczej wyniknąć mogące z zaniedbania tego skutki, strona pozwana sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów 3 listopada 1877.

(6850 2—3) **Edykt.**

L. 3546. C. k. sąd powiat. w Kołomyi podaje do wiadomości, że na dniu 2 listopada 1866 zmarł w Kołomyi Ferdynand Bartkiewicz z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 27 października 1866, w którym swój majątek, składający się z połowy realności pod lk. 108 w Kołomyi, swej żonie Annie Maryi Bartkiewiczowej i swym dzieciom Władysławowi, Ksaweremu, Helenie, Anieli, Sabinie i Alfredowi Bartkiewiczom w równych częściach zapisał, z pomiędzy których Ksawery Bartkiewicz, po śmierci swego ojca, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, bezpotomnie z tego świata także zeszedł.

Gdy miejsce pobytu współspadkobiercy Władysława Bartkiewicza sądowi znanem nie jest, wzywa się go, aby w przeciągu roku w tym sądzie się zgłosił i oświadczenie się do tych spadków wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem ustanowionym w osobie adw. Dębickiego przeprowadzonem będzie.

Uchwalono w Radzie c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 25 kwietnia 1877.

(6875 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 16281. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania p. Mendla Hamburgera, że na prośbę Salamona Senensieba na podstawie wekslu z 6go marca 1877 na 132 złr. w. a. opiewającego, przeciw Mendlowi Hamburgerowi pod dniem 15 sierpnia 1877 l. 12506 nakaz zapłaty wydano, i zarazem dla pozwanego kuratora w osobie p. adw. Sternklara z zastępstwem p. adw. dra Marksteina ustanowiono. Pozwany Mendel Hamburger winien się przeto w tej sprawie albo do ustanowionego kuratora odnieść, lub innego zastępcę ustanowić.

Tarnopol dnia 27 października 1877.

(134 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 62150. C. k. Ministerstwo obrony krajowej wyznaczyło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu na mocy §. 31 cesarskiego rozporządzenia o kwaterunku wojska z 15 maja 1851 nr. 124 dz. u. p. trzynaście centów jako wynagrodzenie, które skarb wojskowy ma uiszczać od 1 stycznia do 31 grudnia 1878 za obiad (jedną porcyę) przynależący według regulaminu od ponoszącego kwaterunek żołnierzom od sierżanta i stopni mu równych aż do stopni najniższych.

Co się niniejszem w ślad rozporządzenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z d. 9 grudnia 1877 nr. 16980 3517 II do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 3 stycznia 1878.

(6941 2—3) **Edykt.**

L. 5321. W dniu 25 stycznia 1878, dnia 25 lutego 1878 i dnia 12 marca 1878 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 59 w Nielepicach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Gabryela Zarki własnej.

Wadyum wynosi 20 złr. 50 ct. w. a., zaś cena wywołania 205 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony kurator w osobie Wojciecha Gieleckiego w Krzeszowicach.

C. k. sąd powiatowy.
Krzeszowice dnia 29 listopada 1877.

(6874 2—3) **Edykt.**

L. 17539. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Michał Garapich przeciw Janowi Kajetanowi dw. im. Ilińskiemu i Katarzynie Ilińskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym a w razie ich śmierci, ich z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym sukcesorom o wykreślenie prawa zastawu dla obowiązku opłacania corocznie 10 proc. odsetków od sumy 126670 złr., tudzież corocznie 30 złr. na dobrach Cebrów i Worobijówka zabezpieczonej, dnia 1go listopada 1877 do l. 17539 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego pozew do pisemnego postępowania dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu wspomnionych pozwanych nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd obw. do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adw. dra Delinowskiego z substytucyą adw. dra Marksteina kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnopol dnia 5 listopada 1877.

(144 2—3) **Edykt.**

L. 8223. C. k. sąd powiatatowy Sokalski rozpisuje w celu wydobycia wierzytelności Pinkasa Zigmana pto 13 złr. przymusowy jawny przetarg ½ morga pola i ¼ morga ogrodu z gospodarstwa pod l. sp. 33 w Starogrodzie położonego ciała hipotecznego nie stanowiącego na dniu 12 listopada i 11 grudnia 1877 i 14 stycznia 1878 w gmachu sądowym zawsze od 10 godziny rano.

Protokoły opisania i ocenienia tych nieruchomości, tudzież warunki przetargu, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal 8 sierpnia 1877.

(118 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 1. Z końcem roku 1877 wpisani byli następujący adwokaci w liście Samborskiej Izby:

I. z siedzibą w Samborze:
Dr. Budzynowski Ignacy
„ Ehrlich Szymon
„ Kohn Jakób
„ Pawliński Karol
„ Witz Leon
„ Wołosiański Bazyli
II z siedzibą w Drohobyczu:
Dr. August Łopuszański
„ Wohllerner Marek
„ Wolski Władysław
III. z siedzibą w Stryju:
Dr. Baczyński Hilary
— Biberstein-Błoński Aleksander
Dr. Fruchtmann Filip
„ Popiel Seweryn
IV. z siedzibą w Kałuszu:
Dr. Schaefer Edward
„ Starzewski Henryk

Z Wydziału Izby Adwokatów
Sambor dnia 4 stycznia 1878.

(146 2—3) **Edykt.**

L. 7216. C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia iż dnia 9 lutego, 9 marca i 1 kwietnia 1878 zawsze o 9 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 129 w Błażowy położonej, do masy po Franciszku Wilku należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wierzytelności Izaka Zellerkrauta w kwocie 33 zł. 10 ct. w. a. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 210 zł.
Zakład 21 zł. w. a.

Akt opisania, oszacowania i reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.

Strzyżów 4 grudnia 1877.

(133 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 64168. Celem obsadzenia posady sługi przy lwowskiej c. k. szkole politechnicznej rozpisuje się konkurs z terminem do 15 marca 1878.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie 300 złr, wraz z dodatkiem aktywalnem 75 złr. w. a. pomieszkaniem i liberyą.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież fizyczne uzdolnienie, potrzebne do pełnienia obowiązków, i wnieść podanie swe, zaopatrzone w dokumenta wykazujące wiek i stan kompetenta w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce rektoratu c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, a to jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. nr. 60) przy obsadzeniu rzeczonej posady mają pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie c. k. armii, posiadający przepisane warunki, a dopiero w braku tychże mogliby ewentualnie być uwzględnieni ukwalifikowani kompetenci stanu cywilnego.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 2 stycznia 1878.

(128 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 69. Posada kancelisty przy c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu ewentualnie przy innym sądzie w wschodniej Galicyi w XI klasie rangi jest opróżniona.

Ubiegający się o tę posadę wnieść winni podania swe należycie adstruowane do 10 lutego 1878 do Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu.

Lwów 4 stycznia 1878.

(86)

K. k. priv. allgem. österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **2 Jänner 1878** stattgehabten **zweiundzwanzigsten Ziehung** der 5%igen **Staats-Domänen-Pfandbriefe** wurden nachfolgende Nummern gezogen:

Nr. 71201—71300, 144801—144900, 145601—145700, 165601—165700, 189701—189800, 225301—225400, 225601—225700, 257101—257200, 267601—267700, 281401—281500, 294201—294300, 313101—313200, 321101—321300, 345901—346000, 346701—346800, 359601—359700, 375001—375100, 378701—378800, 387701—387800, 434301—434400, 446301—446400, 458201—458300.

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 März 1878 an bei den **Cassen der Anstalt** in **Wien** und **Paris.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 März 1878 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capitale in Abzug gebracht

Nachverzeichnete bei den früheren Ziehungen verloste Domänen-Pfandbriefe sind bis heute zur Enlösung nicht präsentirt worden, und zwar:

Nr. 57 bis 59	Nr. 66261 bis 66262	Nr. 125700 —	Nr. 197570 bis 197572	Nr. 296214 —	Nr. 394556 —
„ 4901 „ 4914	„ 66269 „ 66275	„ 126745 —	„ 200220 —	„ 296231 bis 296248	„ 400701 —
„ 9899 „ 9900	„ 66279 „ 66282	„ 126769 —	„ 200226 —	„ 296300 —	„ 400721 bis 400722
„ 10520 —	„ 66296 „ 66300	„ 131979 —	„ 200259 —	„ 298432 „ 298440	„ 400735 „ 400736
„ 10529 „ 10532	„ 75801 „ 75803	„ 140419 bis 140428	„ 200288 —	„ 298444 „ 298455	„ 400763 „ 400769
„ 10544 „ 10549	„ 75805 „ 75823	„ 140431 „ 140437	„ 201677 —	„ 298461 „ 298464	„ 404657 —
„ 10552 —	„ 75827 „ 75838	„ 140444 „ 140453	„ 201691 —	„ 306267 —	„ 405406 —
„ 10554 „ 10559	„ 75848 „ 75851	„ 140494 „ 140495	„ 201904 „ 201906	„ 310823 „ 310824	„ 405409 „ 405410
„ 10564 „ 10565	„ 75869 —	„ 140498 „ 140499	„ 201988 —	„ 312092 —	„ 405454 —
„ 10570 „ 10576	„ 75871 „ 75872	„ 140501 „ 140502	„ 206024 „ 206030	„ 312820 „ 312821	405484 —
„ 10578 „ 10583	„ 75888 —	„ 140505 —	„ 209631 „ 209632	„ 313618 „ 313623	„ 405492 „ 405494
„ 10589 „ 10600	„ 76701 „ 76719	„ 140507 —	„ 209653 —	„ 313626 „ 313627	„ 412720 —
„ 10621 „ 10622	„ 76722 „ 76726	„ 140510 —	„ 209655 „ 209656	„ 313638 —	„ 412749 „ 412751
„ 10626 „ 10629	„ 76728 —	„ 140512 „ 140513	„ 209663 —	„ 313644 „ 313675	„ 423852 „ 423857
„ 10642 —	„ 76791 „ 76798	„ 140539 —	„ 209673 „ 209674	„ 313677 „ 313681	„ 426602 „ 426605
„ 10654 „ 10657	„ 80237 „ 80246	„ 150552 „ 140583	„ 209676 —	„ 313694 „ 313699	„ 426650 „ 426659
„ 10692 „ 10693	„ 80287 „ 80288	„ 150590 140592	„ 209679 „ 209681	„ 318040 „ 318041	„ 426676 —
„ 10695 „ 10696	„ 83326 —	„ 151526 „ —	„ 209683 —	„ 318548 „ 318550	„ 426684 —
„ 16234 „ 16235	„ 83330 „ 83333	„ 151601 „ 151608	„ 210613 „ 210625	„ 318558 —	„ 426686 —
„ 16237 „ 16242	„ 83348 „ 83349	„ 151612 „ 151616	„ 210651 „ 210671	„ 318560 —	„ 427985 —
„ 16801 „ 16847	„ 83378 —	„ 151621 „ 151623	„ 214901 „ 214950	„ 318572 „ 318574	„ 428031 —
„ 16878 „ 16885	„ 83400 —	„ 151626 „ 151628	„ 214975 „ 215000	„ 318579 „ 318580	„ 428097 „ 428100
„ 18695 „ 18700	„ 86335 —	„ 151632 „ 151633	„ 219755 „ 219771	„ 318584 „ 318586	„ 428671 „ 428672
„ 23845 —	„ 88902 —	„ 151643 „ 151644	„ 219794 „ 219795	„ 318709 „ 318710	„ 428683 —
„ 23866 —	„ 88930 „ 88934	„ 151646 „ 151652	„ 223925 —	„ 320540 „ 320543	„ 434416 —
„ 25201 —	„ 93907 „ 93909	„ 151656 —	„ 223976 „ 223977	„ 320545 —	„ 434422 „ 434425
„ 26923 —	„ 93996 —	„ 151664 „ 151666	„ 226898 —	„ 320550 „ 320553	„ 434437 „ 434438
„ 26928 —	„ 94716 „ 94735	„ 151669 „ 151676	„ 228509 „ 228511	„ 320556 „ 320560	„ 434450 —
„ 26934 —	„ 94763 „ 94794	„ 151680 „ 151681	„ 228522 —	„ 320562 „ 320564	„ 435107 „ 435108
„ 26936 „ 26937	„ 95946 —	„ 151683 „ 151688	„ 228770 —	„ 320566 „ 320577	„ 435144 —
„ 31306 —	„ 95950 „ 95959	„ 151690 „ 151700	„ 230765 „ 230768	„ 322507 „ 322510	„ 435148 —
„ 31308 „ 31310	„ 98001 „ 98002	„ 154449 —	„ 230770 —	„ 327385 „ 327394	„ 435174 —
„ 31383 —	„ 98007 „ 98011	„ 154474 —	„ 230978 „ 230982	„ 327396 „ 327398	„ 435179 „ 435180
„ 35704 „ 35706	„ 98019 „ 98043	„ 154493 „ 154494	„ 231097 „ 231098	„ 327431 —	„ 435963 „ 435969
„ 35739 —	„ 98055 „ 98056	„ 155802 „ 155803	„ 231601 —	„ 327455 „ 327462	„ 441902 —
„ 35775 „ 35777	„ 98487 „ 98496	„ 155806 „ 155807	„ 231613 —	„ 327464 „ 327465	„ 441905 —
„ 35781 —	„ 99601 —	„ 158798 „ 158800	„ 231617 —	„ 327475 —	„ 441909 —
„ 35783 „ 35792	„ 99606 „ 99611	„ 159966 —	„ 233017 —	„ 329065 „ 329066	„ 441911 „ 441915
„ 35949 „ 35953	„ 99651 „ 99653	„ 159977 —	„ 233098 „ 233100	„ 330319 „ 330321	„ 441917 „ 441922
„ 37502 —	„ 99663 „ 99667	„ 161904 „ 161911	„ 234297 „ 234299	„ 330323 —	„ 441927 „ 441941
„ 37510 „ 37511	„ 99680 „ 99697	„ 161913 —	„ 235597 „ 235600	„ 330339 —	„ 441973 —
„ 37529 —	„ 103835 —	„ 161923 „ 161939	„ 235993 —	„ 330372 „ 330374	„ 454824 „ 454832
„ 37532 „ 37589	„ 103844 „ 103860	„ 161942 —	„ 244087 „ 244091	„ 330378 „ 330379	„ 454836 „ 454837
„ 37618 „ 37620	„ 103866 „ —	„ 161951 „ 161954	„ 249050 —	„ 330387 „ 330393	„ 454843 —
„ 37632 „ 37700	„ 103869 „ 103871	„ 161957 „ 161958	„ 250692 „ 250693	„ 330398 „ 330400	„ 454859 „ 454860
„ 37701 „ 37731	„ 103874 „ 103875	„ 161960 „ 161966	„ 251306 „ 251307	„ 330475 —	„ 454864 —
„ 37746 „ 37751	„ 193878 —	„ 161969 —	„ 251350 „ 251351	„ 338649 „ 338650	„ 454873 —
„ 37762 „ 37763	„ 103881 „ 103883	„ 161996 „ 161997	„ 251392 —	„ 338681 —	„ 454881 „ 454882
„ 37767 „ 37768	„ 104701 „ 104706	„ 161999 „ 162000	„ 252323 —	„ 338700 —	„ 457708 „ 457710
„ 43082 —	„ 104763 „ 104767	„ 162673 —	„ 252384 „ 252385	„ 340131 „ 340132	„ 463808 „ 463815
„ 43084 —	„ 107501 „ 107552	„ 162677 „ 162685	„ 252808 „ 252813	„ 340149 „ 340150	„ 466546 —
„ 43561 —	„ 107554 —	„ 162689 „ 162690	„ 252856 „ 252864	„ 340161 „ 340162	„ 466556 „ 466557
„ 44001 „ 44020	„ 107559 „ 107561	„ 162698 „ 162700	„ 257358 „ 257367	„ 340164 „ 340166	„ 466559 —
„ 44025 —	„ 107567 „ 107600	„ 167908 —	„ 259484 „ 259495	„ 343006 „ 343010	„ 466574 „ 466577
„ 44028 —	„ 110113 „ 110121	„ 167926 „ 167927	„ 259500 —	„ 343013 „ 343015	„ 466580 „ 466582
„ 44033 „ 44034	„ 110141 —	„ 167937 „ 167942	„ 263401 „ 263473	„ 343017 „ 343018	„ 466585 „ 466588
„ 44036 —	„ 112802 „ 112807	„ 167947 „ 167948	„ 263478 „ 263479	„ 343020 „ 343023	„ 468178 —
„ 44041 „ 44045	„ 112821 „ 112823	„ 167950 „ 167954	„ 269629 —	„ 343029 „ 343038	„ 468191 —
„ 44047 „ 44054	„ 112845 „ 112849	„ 167966 —	„ 269637 „ 269640	„ 343057 „ 343058	„ 468199 „ 468200
„ 44058 „ 44060	„ 112852 —	„ 167983 „ 167985	„ 269668 —	„ 343079 „ 343084	„ 470730 —
„ 44064 „ 44065	„ 112882 „ 112894	„ 176004 „ 176008	„ 273608 „ 273615	„ 343098 —	„ 470748 „ 470749
„ 44067 —	„ 113974 —	„ 176025 „ 176028	„ 274519 „ 274521	„ 343111 —	„ 470775 —
„ 44071 —	„ 113979 —	„ 177342 —	„ 274599 —	„ 343137 —	„ 472513 „ 472522
„ 44100 —	„ 116701 „ 116775	„ 177386 —	„ 274812 —	„ 343192 „ 343195	„ 473491 „ 473493
„ 48801 „ 48805	„ 116777 „ 116781	„ 180339 —	„ 274840 „ 274841	„ 344419 „ 344422	„ 474701 „ 474733
„ 48811 —	„ 116785 —	„ 181650 —	„ 274845 „ 274846	„ 344430 „ 334432	„ 474738 „ 474739
„ 48877 —	„ 116789 „ 116796	„ 181696 „ 181698	„ 279878 „ 279879	„ 344454 —	„ 474742 „ 474743
„ 49957 —	„ 119001 „ 119031	„ 189535 —	„ 283536 „ 283541	„ 344457 „ 344460	„ 474746 „ 474747
„ 52101 „ 52120	„ 119045 „ 119051	„ 189569 „ 189571	„ 283544 „ 283545	„ 344468 „ 344471	„ 474749 „ 474756
„ 52309 „ 52330	„ 119057 —	„ 189574 „ 189575	„ 283548 —	„ 344473 „ 344474	„ 477305 „ 477307
„ 52340 —	„ 119066 „ 119069	„ 190812 „ 190829	„ 283550 —	„ 344493 „ 344500	„ 477314 „ 477317
„ 52346 —	„ 119072 „ 119076	„ 190840 „ 190842	„ 283572 „ 283578	„ 346532 „ 346543	„ 477320 —
„ 52350 „ 52355	„ 119100 —	„ 190844 —	„ 285468 „ 285476	„ 346549 „ 347557	„ 477342 „ 477346
„ 52364 —	„ 119701 „ 119705	„ 190847 „ 190849	„ 286464 „ 286470	„ 346562 „ 346573	„ 477355 —
„ 52369 „ 52374	„ 119754 „ 119755	„ 190865 „ 190870	„ 286474 „ 286485	„ 356253 „ 356255	„ 477367 „ 477368
„ 52388 „ 52392	„ 120501 „ 120513	„ 190899 „ 190900	„ 286488 „ 286490	„ 356402 „ 356403	„ 477376 „ 477377
„ 53102 „ 53104	„ 120559 —	„ 192687 „ 192700	„ 286493 „ 286499	„ 357506 „ 357510	„ 477980 —
„ 53163 „ 53165	„ 120575 —	„ 193617 „ 193626	„ 289933 „ 289942	„ 357526 „ 357545	„ 481297 —
„ 53179 „ 53195	„ 120579 —	„ 193630 „ 193633	„ 291515 „ 291524	„ 357596 „ 357600	„ 482124 „ 482127
„ 53200 —	„ 120581 „ 120585	„ 193636 „ 193639	„ 291546 —	„ 363214 —	„ 482144 —
„ 55708 „ 55709	„ 122624 —	„ 193642 —	„ 291647 —	„ 364362 „ 364366	„ 487401 „ 487404
„ 55712 „ 55716	„ 122628 „ 122630	„ 193646 —	„ 291663 „ 291664	„ 375238 —	„ 487409 „ 487416
„ 55721 „ 55723	„ 122644 „ 122646	„ 193663 „ 193665	„ 291667 —	„ 376733 „ 376734	„ 487420 „ 487424
„ 55755 „ 55759	„ 122650 „ 122659	„ 193699 „ 193700	„ 261693 —	„ 376786 „ 376799	„ 487426 —
„ 55769 „ 55771	„ 122664 —	„ 194864 „ 194866	„ 292533 —	„ 384855 —	„ 487431 „ 487433
„ 55776 „ 55780	„ 122672 „ 122679	„ 196174 „ 196180	„ 292535 „ 292537	„ 388771 „ 388772	„ 487440 „ 487448
„ 55795 „ 55800	„ 122681 „ 122691	„ 196191 —	„ 292547 —	„ 389801 —	„ 487484 „ 487495
„ 56436 „ 56474	„ 125001 „ 125003	„ 197501 —	„ 292549 —	„ 389804 „ 389806	„ 488124 —
„ 56479 „ 56483	„ 125611 —	„ 197507 „ 197508	„ 292551 „ 262557	„ 389819 „ 389842	„ 489941 „ 489942
„ 56499 —	„ 125621 —	„ 197513 —	„ 292560 „ 292563	„ 389949 —	„
„ 62581 „ 62600	„ 125639 —	„ 197516 „ 197527	„ 292577 —	„ 391417 „ 391424	„
„ 64847 „ 64848	„ 125650 „ 125659	„ 197532 „ 197536	„ 293811 „ 293815	„ 391426 „ 391428	„
„ 66201 „ 66250	„ 125678 „ 125689	„ 197557 „ 197559	„ 293817 „ 293830	„ 394530 „ 394531	„

Bei der am **2 Jänner 1878** stattgehabten **vierzehnten Ziehung** der 5%igen Bank-Valuta **Communal-Obligationen** der **k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** wurden nachfolgende Stücke gezogen:

à fl. 100: Nr. 204, 424, 553. 710, 792. **à fl. 1000**: Nr. 43, 106, 235, 397, 517. 1165, 1250, 1313.

Die Rückzahlung der gezogenen Bank-Valuta **Communal-Obligationen** erfolgt vom 1 April 1878 an bei der **Cassa der Anstalt in Wien.**

Die Verzinsung dieser Bank-Valuta Communal-Obligationen hört mit 1 April 1878 auf. Die Coupons der gezogenen Obligationen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Obligationen vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete bei den früheren Ziehungen verloste Bank-Valuta Communal-Obligationen sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden:

à fl. 100: Nr. 107, 111, 379; à fl. 1000: Nr. 105.

Plac

do sprzedania

obok pałacu hr. Gołuchowskich, za przystępną cenę.

Zgłosić się u adwokata *Janowicza* we Lwowie, ul. Jezuicka.

(6234 25—36)

PAPIER WLINSI

Ogromne powodzenie tego środka zależy od jego własności sprowadzania na powierzchnię ciała zapaleń i rozdrażnienia, które dotknęły najżywotniejsze organa; tym sposobem przeciąga on chorobę na części ciała mniej delikatne i daje większą łatwość uleczenia takowej. Najznakomitsi lekarze zalecają go przeciw **katarom, nieżytowi oskrzeli, chorobom gardlanym, grypie, gośćcowi, bolom w krzyżach** i t. p. Użycie tego papieru bardzo proste, jedynie przyłożenie wystarcza i nie pozostawia tylko lekkie swierzbienie. Cena pudełka **1 fr. 50 c. w Paryżu.**

Skład główny w Paryżu u P. Wislin, przy ulicy Seine 31, — w Krakowie w apt. p. Trauczyńskiego i w aptece W. Redyka, — we Lwowie w apt. p. Piotra Mikolascha, — w Czerniowcach w apt. p. Golichowskiego.

(6236 8—18)

(4108 12—11)

SOLITERA leczy (także listownie) dr. *Bloch* w Wiedniu, Praterstrasse 42.

(30 2—3)

Loterya Stanisławowska

której ciągnienie na dzień 31 grudnia 1877 r. wyznaczonem było, z polecenia wysokiego c. k. ministerstwa skarbu z dnia 20 grudnia 1877 l. 34058 na rok 1878 odłożoną została. Zamierzone dzieło założenia domu kalek i starców w Stanisławowie z powodu. że mała tylko część losów sprzedaną została, za wiedzą i z polecenia ministerstwa skarbu odroczono na później w nadziei, że rok 1878 lepiej dopisze.

Losy kupione mają swoją wartość.

Dzień ciągnienia później przez dzienniki i plakaty ogłoszonym będzie.

Komitet.

Słabości włosów

i to każdego rodzaju jako to wypadanie, zmianę barwy, łupież,

wylecza w krótkim czasie bez pomocy lekarskiej olej

TANNINO

Dr. Moras.

Silne substancye lecznicze, które olejek ten posiada, ożywiają włosy na nowo. Skuteczność tego środka leczniczego spowodowała wielu lekarzy krajowych i zagranicznych do zaordynowania przeciw słabościom włosów, tylko Dr. Morasa olejek „Tannino". Często wystarcza do usunięcia słabości tego rodzaju tylko jedna flaszka olejku.

Cena flaszki **2** lub **1 zł. w. a.** który nabyć można **we Lwowie** u p. Zygmunta **Ruckera** aptekarza „pod srebrnym orłem" przy ulicy Krakowskiej.

(6067 10—20)

MAGAZYN SCHAYERÓW we Lwowie poleca swój największy skład **Płócien, Bielizny, Perkale, Firanki, Pończoch i Szkarpetek, Materyi** wełnianych, jedwabnych i t. p. **Suknie balowe i sortie de bal,** podług najnowszych modeli. **Kompletne wyprawy** w najkrótszym czasie. **Ceny stałe.**

(161 1—6)

ZAPROSZENIE DO PRENUMERATY NA CZASOPISMO TYGODNIOWE

Przegląd sądowy i administracyjny,

Poświęcone nauce i praktyce prawa i administracyi.

wychodzące **we Lwowie rok III.**

Treścią tego czasopisma są następujące działy:

I. **Artykuły i rozprawy** w zakresie prawa cywilnego, karnego i administracyjnego, o prawie obowiązującem lub w projektach przygotowanem.

II. **Przegląd tygodniowy** ruchu prawodawczego krajowego i zagranicznego.

III. **Praktyka sądowa,** mianowicie przypadki praktyczne i orzeczenia zasadnicze najw. Trybunału w sprawach cywilnych (decyze ogłaszane w księdze judykatury i repertorjum orzeczeń) i Trybunału kasacyjnego, urzędownie ogłoszone, tudzież inne orzeczenia sądowe większej doniosłości.

IV. **Praktyka administracyjna,** mianowicie przypadki z praktyki administracyjnej i orzeczenia zasadnicze Władz administracyjnych, w szczególności Trybunału Państwa i Trybunału administracyjnego.

V. **Korespondencje.**

VI. **Recenzje i bibliografia,** krótkie omówienie wydawnictw polskich i ceniejszych zagranicznych.

Zestawienia ważniejszych nowości literackich i rozpraw w innych czasopismach ogłoszonych; nakoniec wiadomości o wydawnictwach w zakres pisma wchodzących.

VII. **Wiadomości ze stowarzyszeń prawników,** — z izb adwokackich, notaryalnych itp.

VIII. **Rozporządzenia i okólniki** Władz rządowych i krajowych w sprawach w zakres pisma wchodzących.

IX. **Wiadomości potoczne.**

Zestawienie ustaw i rozporządzeń, urzędownie ogłoszonych; wiadomości statystyczne; sprawozdania z czynności Władz sądowych i administracyjnych — tudzież inne ważne doniesienia.

X. **Wiadomości urzędowe.**

Dokładne zestawienie posad opróżnionych w kraju, tudzież mianowania, przeniesienia i wyszczególnienia, w końcu upadłości, i wykazy pozbawionych własnej woli. Nadto „Przegląd sądowy i administracyjny" ustanowiony został do zamieszczania urzędowych ogłoszeń i wpisów do rejestrów handlowych.

Cena prenumeraty:

we Lwowie:		po za Lwowem: z przesyłką poczt. lub we Lwowie z odsyłką do domu:	
Rocznie	6 zł. — ct.	**Rocznie**	7 zł. — ct.
Półrocznie	3 „ — „	**Półrocznie**	3 „ 50 „
Kwartalnie	1 „ 50 „	**Kwartalnie**	1 „ 75 „

Prenumeratę nadsyłać należy najdogodniej przekazem pocztowym bezpośrednio pod adresem:

Administracja „Przeglądu sądowego i administracyjnego" we Lwowie, ulica Karola Ludwika l. 5.

Nowo przystępujący prenumeratorowie całoroczni i półroczni otrzymać mogą Rocznik I, jak długo zapas starczy za cenę 5 zł. Rocznik II. za cenę 6 zł. 15 ct.

Prenumeratorowie, którzy najpóźniej do końca stycznia 1878 uiszczą całoroczną prenumeratę, otrzymają bezpłatnie i franco **Zbiór przepisów policyi ogniowej i budowniczej**, obejmujący 8 arkuszów druku. Cena zbioru tego w handlu księgarskim wynosić będzie 1 zł.

Prenumeratę przyjmują nadto wszystkie księgarnie.

(7949 9—12)

! Niezaprzeczenie!

najlepsze, najskuteczniejsze i najczyściejsze bonbony przeciw kaszlowi, zaflegmieniu i chrypce są

wiedeńskie cukierki od kaszlu

wyrabiane z lodowatego cukru, ślazu i słodkiego drzewka

Feliksa Ronspergera, we Wiedniu, IV bec., Hauptstrasse 29.

Pudełko kosztuje 10 ct., też same z dodatkiem świeżego soku ananasowego 20 ct.

Składy dla Galicyi znajdują się:

w Drohobyczu u p. H. Blumenfelda, **w Jarosławiu** u p. A. Bohussa, **w Kentach i w Okocimie** u p. L. Rogojskiego, **w Kołomyi** u p. J. Sidorowicza, **w Krynicy** u p. H. Nittribit, **w Nowym Sączu** u p. R. Jakubowskiego, **w Ottyni** u p. K. Ingarden, **w Tarnowie** u p. J. Reida,

Z kilkuset listów zawierających podziękowania i uznania za skuteczność tego wyrobu przytacza się tutaj tylko jeden:

Wilna dnia 15 października 1877.

Do Pana Feliksa Ronspergera,

Upoważniam Pana do publicznego ogłoszenia mego podziękowania za pańskie **Wiedeńskie cukierki od kaszlu**, które mię wybawiły od kilkuletniego kataru płucowego. *Jenerał-Major książe Jan Giutout.*

(5513 8—?)

Po zniżonych cenach

sprzedaję kupującym większą ilość

NAFTY

a mianowicie:

z niżej wymienionych cen drobnej sprzedaży opuszczam:

przy odbiorze najmniej	**10** litr naraz	— **3**	cent. na litrze,
„ „ „	**20** „ „	— **4**	„ „ „
„ „ „	**50** „ „	— **5**	„ „ „
„ „ „	**100** „ „	— **6**	„ „ „

Obecnie sprzedaję w 8miu moją firmą zaopatrzonych sklepach na nową miarę

po następujących stałych cenach:

1 Litr pełno namierzony, zawierający 840 gr. **czyli półtora funta w.** najlepszej nieeksplodując. bezwonnej **Nafty**

salonowej	Nr. I.	po 36 ct.
białej	„ II.	„ 32 „
gospodarsk.	„ III.	„ 28 „
kuchennej	„ IV.	„ 26 „
amerykańsk.	„ V.	„ 32 „

Ktoby z miejscowych odbiorców znaczniejszej ilości nafty u siebie przechowywać nie chciał, otrzyma Asygnaty, za któremi nabytą ilość nafty w każdym moim sklepie częściami odbierać może.

Miejscowym odbiorcom zaś, którzy większą ilość u siebie przechowywać mogą, odstawiam zamówioną naftę moją furą, licząc na wagę po cenach hurtownych, przy odbiorze na raz przynajmniej 10 kilo: **1 kilo salonowej Nr. I. 34 ct., białej Nr. II. 32 ct., gospodarskiej Nr. III. 28 ct., kuchennej Nr. IV. 26 ct.**

Na prowincyę wysyłam za przekazem do wszystkich miejsc stacyj kolejnych zamówioną naftę każdego tygodnia w poniedziałki i piątki, licząc po cenach hurtownych, a przy odbiorze zwyż 100 kilo na raz, daję stosowny rabat.

Za najprzedniejszą jakość każdego gatunku nafty z mej fabryki pochodzącej, jak również za najrzetelniejszą miarę i wagę ręczy moja od tylu lat znana firma.

Zapalnej nafty, jaką obecnie miejscowi handlarze po domach roznoszą i po dosyć drogich cenach sprzedają, w moich składach i sklepach nie trzymam, jako lichego i niebezpiecznego towaru.

Piotr Miączyński,

fabrykant nafty we Lwowie ul. Sykstuska l. 47.

(6883 2—4)

C. k. uprz. gal. akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

wydaje

ASYGNATY KASOWE

4½ procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
5 „ „ „ **60** „ „ „
5½ „ „ „ **90** „ „ „

Lwów, 18 listopada 1877.

Dyrekcya.

(2 2-?)

Z drukarni W. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Wernera, l. 12.